

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 51 (4301) СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Весна іде! Весні дорогу. Театральну

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

На батьківщині видатного драматурга, корифея українського театру Марка Кропивницького, продовжується весняна феєрія. Тут триває обласний огляд–конкурс аматорських театральних колективів «Театральна весна Кіровоградщини». Самобутні артисти клубних закладів області традиційно звітують перед своїми глядачами та компетентним журі і захищають свої творчі звання. Черговий етап конкурсу пройшов у новоукраїнському центральному палаці культури «Ювілейний».

КОРОТКО

❒ У Харкові триває Міжнародна конференція на тему: «Інтелігенція і влада», участь у якій беруть понад двісті викладачів вузів України і Росії (Укрінформ)

❒ Студенти Донбаської Національної академії будівництва та архітектури запропонували мільйонному Донецьку проект міні-метро.

❒ Пошук і підтримка талановитої молоді стали метою конкурсу «Новітній інтелект» у Львові.

❒ Виставка неякісних товарів відкрилася на Миколаївщині.

❒ Рятувальники МНС виявили у приватному будинку Харкова понад три кілограми ртуті, яку вивезли для утилізації.

(За повідомленнями Укрінформу).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

❒ Планується, що у Верховній Раді виступить Президент країни зі своїм щорічним посланням до парламенту.

❒ На засіданні Кабміну буде затверджено угоду НАК «Нафтогаз України» з «Газпромом» про постачання газу в Україну в 2008 році.

❒ Розпочнуться комітетські слухання на тему: «Енергетична безпека України: стан та перспективи забезпечення природним газом», організовані Комітетом Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони.

ПОДІЇ

До нас їде Буш

Планований на початку квітня напередодні саміту НАТО візит Президента США Джорджа Буша до України збільшив розбіжності з приводу прийняття країни в члени Альянсу. Як **пише газета The Financial Times,** це рішення фактично означає негласну підтримку США в питанні стосовно вступу України. Тепер залишається чекати, як на таке рішення відреагують Росія і ті члени НАТО, котрі негативно ставляться до включення України в члени Альянсу. Зокрема, Німеччина та Франція.

Тим часом Президент України Ющенко переконаний, що на саміті НАТО в Бухаресті українська заявка про приєднання до Плану дій щодо членства (ПДЧ) буде підтримана. Про це він заявив під час свого візиту до Брюсселя.

«Лівий» нафтопровід виявлено і знищено

Двохсотп'ятдесятиметровий пластиковий трубопровід виявили і знищили прикордонники відділу прикордонної служби «Краснодон». Готовий до перекачування пально-мастильних матеріалів, він проходив від російського селища Донецька до українського Сєверного.

Як повідомляє прес-служба Луганського прикордонного загону, з початку року припинено вже четверту спробу прокладання труб для контрабанди пального через державний кордон, **повідомляє наш власний кореспондент із Луганська Алла АНТІПОВА.**

Четверо людей згоріли в маршрутці

У Запоріжжі в результаті пожежі в маршрутному мікроавтобусі загинуло четверо осіб, ще декілька пасажирів госпіталізували з опіками різного ступеня тяжкості. Трагедія сталася вчора вранці. Коли верстався номер, причини надзвичайної ситуації з'ясовували співробітники МНС. Вирішується також питання про порушення кримінальної справи.

ПРЯМА ЛІНІЯ

З перших вуст

Хочете знати, що відбувається у Верховній Раді? Як працює коаліція? Якими будуть зміни до державного бюджету на 2008 рік? На ці та інші запитання ви можете отримати відповіді від керівника фракції БЮТ у Верховній Раді **Івана КИРИЛЕНКА** *19 березня, якщо зателефонуєте за номером* **503-61-95** *до редакції «Голосу України» з 15.00 до 16.30.*

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЖКГ І ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Коли ж матимемо ефективного власника житла?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

На це вкрай важливе запитання намагалися дати відповідь працівники відомчого міністерства країни, керівники комунальної сфери Ніжина, експерти та журналісти, котрі зібралися позавчора в згаданому місті на виїзне засідання прес-клубу, організоване Мінжитлокомунгоспом та Національним прес-клубом реформ. Тему «Створення об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ)» розглядали в рамках проекту «Стале самоуправління багатоквартирних будинків».

СТОР. 6

На безриб'ї...

Занепад рибного господарства поглиблюватиметься й надалі. Аж поки держава терміново не проведе масштабну структурну перебудову, не забезпечить необхідну законодавчу та адміністративну підтримку на всіх рівнях державної влади і не вирішить питання із залученням інвестиційних коштів. На цьому під час «круглого столу» «Бізнес і влада у рибній галузі — партнери» наголосив **президент Української спілки промисловців та підприємців, народний депутат Анатолій КІНАХ.**

Як зазначив голова Державного комітету рибного господарства Володимир Волков, у разі невжиття кардинальних заходів з оновлення риболовного флоту та забезпечення його сировинними ресурсами український дистанційний промисел риби за декілька років припинить своє існування. Окрім того, посадовець вважає, що необхідно внести зміни до багатьох нормативно-правових актів стосовно ліцензійних умов безпеки мореплавства та підтримки виробництва.

Експерти вважають: рибна промисловість в Україні перебуває у стані глибокого занепаду. За роки незалежності частка національного виробництва рибопродукції на внутрішньому ринку скоротилася в чотири рази. І це при тому, що Україна має найбільший у Європі рибогосподарський фонд. Лише кілька українських підприємств галузі працюють у режимі незначного прибутку, решта — збиткові. Близько 75 відсотків риби і морепродуктів добувають у межах виключних морських економічних зон іноземних держав і лише чверть — на внутрішніх водоймах країни.

Сергій МЕЛЬНИК.

Порядок денний коаліція та опозиція формуватимуть по черзі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора також вирішили: крім того, що народні депутати заслухають звернення Президента, на початку наступного тижня вони ще й розглянуть програму діяльності Кабінету Міністрів та вирішать кадрові питання. Середа, за попередньою домовленістю, стане днем опозиції — тоді в сесійній залі, найпевніше, розглядатимуть питання, запропоновані лише меншістю. Натомість у четвер, зі слів лідера «НУ—НС» В'ячеслава Кириленка **(на знімку ліворуч)**, почнуть із голосування стосовно скасування депутатської недоторканності. Політик назвав таку схему «ефективною практикою, яка дасть змогу зняти зайве напруження». Водночас Володимир Литвин **(на знімку праворуч)** застеріг, що за таких обставин у день опозиції в сесійній залі можуть бути присутні лише представники меншості, а коли розглядатимуть питання від коаліції — лише більшості. Політик упевнений, що Верховна Рада має працювати «як єдиний здоровий законодавчий організм». Але «коли є таке бажання, яке переходить у нестерпне прагнення, то, очевидно, треба пройти і цей шлях — провести ще один експеримент, який не додасть авторитету Верховній Раді».

На такі зміни в Регламенті, запевняв В'ячеслав Кириленко, політиків наштовхнуло розуміння того, що дуже важливо, щоб парламент працював спокійно й обговорювалися ті питання порядку денного, які давно вже на часі й затребувані суспільством.

Але що стосується питання про скасування депутатської недоторканності, то повернення до його розгляду — принципова позиція коаліції. За словами В'ячеслава Кириленка, є всі підстави повернутися до розгляду цього питання, внесення його до порядку денного. Політик наголосив, що повинні розглядатися два альтернативні варіанти цих законопроектів (від коаліції і опозиції). Однак В'ячеслав Кириленко наголосив, що порядок денний на наступний тиждень має складатися так, щоб більшість і меншість відчули ефективність роботи парламенту.

Від опозиції підсумки наради політичних лідерів ніхто не коментував.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Центри зайнятості забуксували в тендерах

Народний депутат, голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Михайло ЧЕЧЕТОВ зустрівся в Чернігові з керівниками базових центрів зайнятості області. У Чернігівському РЦЗ його та колег ознайомили з новітніми технологіями обслуговування клієнтів.

Учасники зібрання повідомили представнику Верховної Ради про проблеми служби, міграцію робочої сили за кордон та в інші регіони через низькі заробітки на Чернігівщині. Зволікання з прийняттям закону «Про закупівлю товарів і послуг» негативно впливає на ефективну роботу районних та міських центрів зайнятості в плані професійного навчання безробітних. Адже учбові заклади відмовляються платити за проведення тендерних процедур.

Михайло Чечетов, уважно вивчивши проблеми центрів зайнятості, запевнив, що докладе максимум зусиль для внесення змін до чинного законодавства, щоб важлива для безробітних служба запрацювала на повну силу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Лікарня для малечі потребує захисту від спритних ділків

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Стан виконання постанови Верховної Ради «Про невідкладні заходи щодо збереження цілісності лікувального комплексу Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» та доручення Президента про розробку та затвердження державної програми розвитку УДСЛ «Охматдит» на 2006—2011 роки було заслухано на виїзному засіданні **Комітету з питань охорони здоров'я.**

«Охматдит» із 1957 року вважається основним лікувальним закладом, який забезпечує високоспеціалізовану безкоштовну медичну допомогою дітей з усієї України, а також жінок репродуктивного віку і вагітних. Однак сьогодні є низка проблем, які негативно позначаються на роботі цієї медичної установи. Зокрема, терміново потребують капітального ремонту старі корпуси лікарні, є необхідність спорудити нові корпуси, не вистачає медичних працівників. Генеральний директор УДСЛ «Охматдит» Юрій Гладуш наголосив, що «за останні роки спостерігається планомірне знищення лікарні». За його словами, у 2001 році з лікарні вилучено чотириповерховий корпус по вул. Ісаакяна. До того ж періодично розгортаються події стосовно загрози виселення частини лікарні в інший район Києва та відчуження землі. Торік було виділено лише 50,6 млн. гривень із 93 млн. гривень, заявлених лікарнею. Комітет вирішив посилити контроль за виконанням постанови парламенту та дорученням Президента надати лікарні статус національного закладу.

* * *

Комітет з питань соціальної політики та праці рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до статей 21 та 33 Закону України «Про охорону праці», внесений народним депутатом Левом Бірюком.

Документ, зокрема, передбачає визначення порядку отримання роботодавцем дозволу на початок виконання робіт та експлуатації устаткування підвищеної небезпеки; підстави для відмови у видачі та анулювання такого договору; вимоги до оприлюднення такої інформації. Члени комітету зазначили, що прийняття законопроекту сприятиме прозорості процедури видачі дозволу, зменшенню рівня державного регулювання господарської діяльності тощо.

* * *

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи розглянув стан впровадження Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї.

Голова комітету Анатолій Семиногa наголосив, що Україна сьогодні є однією з найбільш інвестиційно привабливих країн для реалізації механізмів Кіотського протоколу через порівняно низьку питому вартість заходів зі скорочення викидів парникових газів, модернізації промисловості. Вказувалося також на позитивні зрушення у виконанні зобов'язань України перед ООН. Унаслідок реалізації спільних проектів, загальна вартість яких становить близько 3,6 млрд. євро, передбачається щорічне скорочення викидів парникових газів в атмосферу. Зважаючи на те, що у визначений термін до 2007 року виконано не всі умови для реалізації механізмів Кіотського протоколу, комітет, зокрема, вирішив рекомендувати Кабінету Міністрів прискорити внесення на розгляд парламенту проекту закону про регулювання обсягу антропогенних викидів та поглинання парникових газів, активізувати роботу щодо підписання міжнародних угод про співробітництво з питань зміни клімату.

* * *

Комітет з питань економічної політики провів семінар на тему «Удосконалення законодавства України щодо угод про розподіл продукції».

Голова комітету Олександр Ткаченко нагадав, що Закон «Про угоди про розподіл продукції» було прийнято Верховною Радою ще у 1999 році. Однак значного успіху в його застосуванні Україна за вісім років не досягла. Під час семінару відбулася презентація законопроекту «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України» (до Митного кодексу України та Закону «Про угоди про розподіл продукції»). На думку учасників семінару, угоди про розподіл продукції доцільно застосовувати передусім в таких галузях, як нафто- та газодобувна промисловість, розвідка та видобуток інших мінеральних ресурсів, включаючи різні руди і вугілля. Йшлося й про те, що держава має можливість укладати довгострокові угоди з інвесторами, на основі яких можна реально прогнозувати конкретні обсяги збільшення видобутку нафти, газу та інших корисних копалин, а також надходжень до бюджету.

* * *

Голова Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко зустрівся з міністром оборони Республіки Білорусь генерал-полковником Леонідом Мальцевим, який перебуває в Україні з офіційним візитом.

Під час зустрічі сторони обговорили питання військово-технічного співробітництва між Україною та Республікою Білорусь. Зокрема, йшлося про напрями спільної модернізації засобів протиповітряної оборони, системи управління військами, перспективи науково-дослідних розробок, які активізували б роботу науково-дослідних установ в інтересах зміцнення обороноздатності обох країн. «Завдяки продуктивній спільній роботі очікується підвищення технологічності виробничих потужностей підприємств та створення додаткових робочих місць і в Україні, і в Республіці Білорусь», — зазначив Анатолій Гриценко.

За повідомленнями Інформуправління Верховної Ради.

Від конфлікту врятує колективна парасолька

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Схоже, протистояння між івано-франківським міським головою Віктором Анушкевичусом і більшістю депутатів міськради зробило заручницею муніципальну телерадіокомпанію «Вежа». Останні новини з поля бою за крісло директора «Вежі» свідчать про те, що піднімати прапор перемоги якійсь із сторін ще зарано. Як уже писала наша газета, міська рада прийняла рішення про призначення на посаду директора ТРК Івана Вовка. Та, як і слід було чекати, міський голова не підписав цього рішення, чим ще більше загострив стосунки з депутатами. Своє вето він мотивував тим, що згідно зі статутом «Вежі» директор має обиратися на конкурсній основі.

Конфлікт набрав таких обертів, що його розголос дійшов до Києва. До Івано-Франківська приїхали народний депутат, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко, представник Національної комісії розвитку свободи слова та інформаційної галузі при Президентові Тарас Петрів та генеральний директор «Інтерньюз-Україна» Костянтин Квурт. На прес-конференції з місцевими журналістами вони прокоментували своє бачення ситуації. За словами народного депутата Андрія Шевченка, йде «битва» не за «Вежу», а про «правила гри у стосунках між журналістами і владою». На думку народного депутата, і той шлях, яким пішла міська рада, коли призначила керівника компанії без конкурсу, як того вимагає статут, і той шлях, що обрав міський голова, коли без погодження з міськрадою самовільно призначив керівника компанії в ролі в. о., — не є юридично бездоганними.

А. Шевченко зауважив, що врегулювання конфлікту має бути тристороннім, з урахуванням, як мінімум, інтересів міського голови, міської ради і журналістів. Він озвучив декілька пропозицій: по-перше, на ТРК повинні з'явитися чіткі й зрозумілі для всіх правила гри, які опишуть редакційну політику і стосунки між колективом ТРК і міською владою. Наступна пропозиція — створити колегіальний наглядовий орган, до якого могли б увійти представники політичних сил, представлених у міськраді, міського голови й громадськості. «Це має бути колективна парасолька, яка, з одного боку, захищатиме компанію від тиску, а, з другого, — гарантуватиме вплив різних інтересів у місті на ТРК», — вважає депутат. Щодо конкурсу на заміщення посади директора ТРК, то, на думку А. Шевченка, його треба проводити не в інтересах однієї з воюючих сторін, а в інтересах міста.

У депутатів міськради є інший шлях виходу з ситуації — внести зміни до статуту «Вежі», які дозволять міській раді самостійно приймати рішення про призначення керівника ТРК.

На останньому сесійному засіданні депутати міської ради вчергове внесли до порядку денного питання про призначення директора ТРК «Вежа». На розгляд було винесено два альтернативні проекти. Міський голова наполягав на дотриманні статуту ТРК і проведенні конкурсу, але депутати відхилили цей проект. Голосів не вистачило, щоб подолати вето міського голови і залишити чинним попереднє рішення про призначення директором Івана Вовка. Щоб обійти ці рифи, депутати підтримали проект секретаря міськради, «бютівця» Василя Бойчука про внесення змін до статуту ТРК «Вежа», виключивши з нього положення про проведення конкурсу. А після цього вдруге проголосували за призначення директором ТРК Івана Вовка. Тепер, очевидно, хід у відповідь варто очікувати від міського голови.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

ФОТОФАКТ

Ректор Національного університету Державної податкової служби України Петро Мельник, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, голова ДПА України Сергій Буряк (зліва направо) **перерізають стрічку під час урочистого відкриття навчального корпусу факультету податкової міліції Національного університету ДПС України у місті Ірпінь Київської області.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

П'ятнадцять діб на розслідування

Президент України Віктор Ющенко відсторонив Леоніда Черновецького від виконання повноважень голови Київської міської державної адміністрації строком на п'ятнадцять днів. Про це йдеться в Указі Президента, опублікованому на його офіційному сайті.

Глава держави доручив провести у цей термін службове розслідування невиконання Л. Черновецьким своїх службових обов'язків, порушення ним Конституції і законів, невиконання актів Президента, Кабміну, що зазначені Кабінетом Міністрів як підстави внесення ним подання про звільнення Л. Черновецького з посади голови КМДА. З цією метою В. Ющенко утворив комісію для проведення службового розслідування і призначив її головою віце-прем'єр-міністра Івана Васюника. Президент зобов'язав голову комісії доповісти про результати службового розслідування у п'ятнадцятиденний термін.

Парламент може розглянути дії столичної влади

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування підготував свої висновки про дії нинішньої київської влади і наступного тижня винесе їх на розгляд парламенту. Про це заявив на вчорашній прес-конференції, присвяченій ситуації навколо дострокових виборів міського голови столиці, голова комітету, народний депутат, колишній київський міський голова Олександр Омельченко.

Парламентарій переконаний: висновки слідчої комісії, яку створив секретаріат Президента для перевірки діяльності керівництва столиці, майже на 90 відсотків суперечитимуть висновкам відомчої комісії уряду. «Це антикомісія для заподіяння удару по результатах і висновках вищого виконавчого органу — Кабміну», — зазначив О. Омельченко. Він також повідомив: «якщо В. Ющенко готовий пожертвувати урядом України заради клановї влади Черновецьких у Києві, то ще є Верховна Рада».

«І у Верховної Ради, і у Президента, і у Кабміну є повні права не довіряти Черновецькому. Ця насмішка над киянами дуже дорого коштує», — сказав парламентарій і додав, що не збирається балотуватися на посаду міського голови.

Народний депутат вказав на низку «недоліків», яких припустився нинішній градоначальник Леонід Черновецький. Зокрема, порушив закони про органи місцевого самоврядування, державну службу і місто-герой Київ. Загалом, зазначив Олександр Омельченко, 97 відсотків сесій міськради провів секретар Олесь Довгий. Що, на переконання народного депутата, свідчить про невиконання Черновецьким своїх обов'язків. Крім того, державний службовець відповідно до закону, за словами О. Омельченка, має володіти державною мовою. «А пан Черновецький не володіє українською зовсім. Навіть неприємно», — підкреслив парламентарій.

І загалом, мовляв, оборудки із землею, комунальною власністю, розкрадання банку «Хрещатик»... це далеко не весь перелік дій столичної влади, якими мають зацікавитися правоохоронці.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Тернопільській обласній раді загрожує розпуск

Лише одна сесія Тернопільської обласної ради з останніх чотирьох була результативною: в переддень Нового року депутати схвалили бюджет області на 2008 рік. Починаючи з літа минулого року, роботу ради фактично заблоковано, питання, що виносять на сесію, не розглядаються.

Не була винятком і дванадцята сесія, що відбулася днями. Депутати мали розглянути понад 60 життєво важливих для області проектів, але через декілька годин сварок і демаршів сесію довелося закрити: не було кворуму. Незважаючи на те, що до облради після виборів прийшли однорідні політичні сили, чвари не вщухають від початку її роботи. З новою силою вони спалахнули після відступництва депутатів фракції «Національний вибір», до якої увійшли представники Конгресу українських націоналістів. На вибори вони йшли у складі блоку «Наша Україна», а в обласній раді вирішили приєднатися до «бютівців», створивши більшість. На міжпартійній конференції блоку «Наша Україна», що відбулася в серпні минулого року, до відступників вирішено було застосувати принцип імперативного мандата і наділити депутатськими повноваженнями наступних за списком «Нашої України» десятьох претендентів. Обласна ТВК прийняла відповідне рішення. З цим «кунівці», звісно, не погодилися. Почалися суди—пересуди, крапку в яких поставив у січні Львівський апеляційний адміністративний суд, який визнав справедливою позицію територіально-виборчої комісії. Але оголосити рішення ТВК її голові Наталії Чуйко на сесії облради так і не дали. Дарма прокурор області Юрій Голуб закликав виконати рішення суду. Після чергової перерви у залі залишилося менше половини зареєстрованих депутатів, і голова облради Михайло Миколенко закрив сесію.

Депутати від «Нашої України» і УНП ініціювати проведення позачергової сесії і звіт на ній голови обласної ради, який є представником БЮТ. Обіцяє скликати чергову сесію до кінця цього кварталу і М. Миколенко. Інакше Тернопільській обласній раді загрожуватиме розпуск.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Перші березневі несподіванки

Цей тиждень подарував чимало несподіванок. Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко вперше публічно заявила про те, що нову редакцію Конституції має приймати парламент. По-друге, вона визнала, що в цьому разі пройде варіант парламентської республіки. Оскільки, мовляв, не може бути двох гілок виконавчої влади. Відтак натякнула, що Президент може залишитися без повноважень.

Ще один сюрприз отримав столичний голова Леонід Черновецький. Кабінет Міністрів звинуватив його у зловживаннях владою, порушеннях законодавства і направив подання Президенту держави, щоб той звільнив Леоніда Черновецького з посади глави міської державної адміністрації. У свою чергу останній попросив Віктора Ющенка відсторонити його від посади на десять днів. Однак гарант Конституції «виписав» йому п'ятнадцять діб і створив комісію на чолі з віце-прем'єром Іваном Васюником для перевірки діяльності столичного голови.

Дехто з політиків і оглядачів заговорив і про можливі перевибори в Києві. І не тільки голови, а й Київради. Тим паче Центральна виборча комісія ніяк не може зібратися на своє засідання, щоб застосувати норму імперативного мандата і замінити депутатів Київради від БЮТ, які змінили свою фракційність. Голова ЦВК Володимир Шаповал навіть закликав своїх колег добровільно подати у відставку.

Тим часом «газові» переговори закінчилися тим, що за спожитий у січні—березні газ Україна заплатить по 315 доларів, а далі платитиме по 179 доларів. Однак уже можна спокійно стверджувати, що наступного року нам доведеться платити значно більше, оскільки «Газпром» на переговорах зі своїми туркменськими, казахськими і узбецькими партнерами домовився платити за тамтешнє «блакитне паливо», яке і поставлялося переважно в Україну, «європейську ціну».

Відтак можна прогнозувати, що ціна газу і визначатиме ціну політикам. Наступного тижня запрацює в сесійному режимі Верховна Рада і можна буде спрогнозувати точніше, що очікує країну цієї весни.

Володимир КОРОЛЮК.

Запровадження енергоефективних технологій є одним із пріоритетів роботи Міністерства житлового господарства, заявляє його очільник **Олексій КУЧЕРЕНКО** (Укрінформ)

У Донецькому інституті невідкладної і відновної хірургії після проведення унікальної операції на серці чотиримісячної дівчинки на черзі залишається ще близько 20 таких пацієнтів (Укрінформ)

У НОМЕР

ЧЕРНІВЦІ

Обрада оголосила рік Степана Бандери

Сталося це в результаті поіменного голосування, оскільки в перший раз для ухвалення рішення не вистачило двох голосів. Також віднині кожний воїн ОУН-УПА, котрий мешкає в краї, одержуватиме 100 гривень щомісячної доплати до пенсії. Сесія підготовила звернення до Президента Віктора Ющенка стосовно відновлення історичної і національної справедливості та присвоєння Степану Бандері почесного звання Героя України. Рік Бандери оголошено також у районному місті Заставна.

Сергій СУЛИМА.

ЛУГАНСЬК

На конкурсі «Таланти багатодітних родин» звучали класичні музичні твори

70 дітей з різних регіонів області показали свої здібності компетентному журі й фахівцям саме тут, бо у містах і селищах краю реалізувати свої таланти вони поки що не можуть. Найбільше організаторів конкурсу здивувало те, що половина концертних номерів — це класичні музичні твори, причому виконані на хорошому рівні. 16 переможців конкурсу отримали нагороди від жіночої громадської організації і влітку поїдуть у Міжнародний дитячий центр «Артек».

Алла АНТІПОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Юристи й науковці вшанували першого голову КСУ

Юридична еліта країни, представники багатьох наукових шкіл, голова та судді Конституційного Суду, міністр юстиції, директор Інституту законодавства Верховної Ради відзначили 70-річчя від дня народження першого голови Конституційного Суду України Леоніда Юзькова. А вшанували його своєю участю у всеукраїнській науково-практичні конференції, присвяченій проблемам становлення та розвитку конституційної держави, яка пройшла на базі Хмельницького університету управління та права. Цей навчальний заклад уже восьмий рік поспіль виплачує іменну стипендію імені Л. Юзькова. На честь професора, академіка Академії правових наук, провідного вченого-конституціоналіста на головному корпусі університету встановлять меморіальну дошку.

Ірина КОЗАК.

Мода в шкірі пітона дефілювала на Палм Біч

У столиці триває 22–й Український тиждень моди сезону осінь\зима 2008—2009. Однак на її подіумі не представлено колекції багатьох іменитих вітчизняних модельєрів. Причини їхньої відсутності — різні. Кажуть, що деякі дизайнери не знайшли спільної мови з організаторами. А Діана Дорожкіна замість вітчизняного модного зібрання представляла Україну на міжнародному рівні. На початку березня наша країна вперше дефілювала на знаменитій Palm Beach Fashion Week. Керівництво американського тижня моди запросило Дорожкіну взяти участь у цьому престижному заході.

Свою нову колекцію «від кутюр» — «Status», за підтримки однойменного спонсора, український дизайнер представляла тричі, замість запланованих двох показів. Витончені силуетні лінії, кутюрні тканини з використанням шкіри пітона і крокодила, кращі хутра, незвичайні мереживні сарафани з норковим оздобленням і спеціально розроблені до цього показу ювелірні прикраси зірвали бурю овацій. Режисирувала шоу сама Дорожкіна. Після чого американські представники модної індустрії запросили її взяти участь у грандіозній благодійній акції, присвяченій Великодню, а до листопада запропонували створити колекцію одягу для дорослих жінок. Можливо, незабаром Україну у світі асоціюватимуть не тільки з Чорнобилем і Андрієм Шевченком, а й із сукнями від наших кутюр'є.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: під час показу.
Фото надане Діаною ДОРОЖКІНОЮ.

У боржниках — комунальні підприємства

Серед тих підприємств Миколаївщини, керівники яких невчасно або не в повному обсязі виплачують заробітну плату, — підприємства комунальної форми власності. Так, на КП «Снігурівське ЖКГ» заборгованість із зарплати становить уже 82,4 тис. грн., що вдвічі більше, ніж у попередньому місяці. Також майже на 50 відсотків за один місяць збільшилися борги на КП «Благоз», що в Новоодеському районі. Тут не виплатили понад 28 тисяч гривень зарплатні. Ще в одному новоодеському комунпідприємстві заборгували 60 тисяч гривень.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Від 60 до 150 повітряних суден з 1 квітня не піднімуться в повітря

З 1 квітня почне діяти заборона на експлуатацію літаків, які перебувають у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України і не обладнані додатковими системами безпеки, **повідомляє УНІАН**.

Відповідно до експлуатаційної директиви Державіаадміністрації №ЕД-01-07, виданої наприкінці грудня, експлуатанти зобов'язані обладнати повітряні судна трьома обов'язковими системами. Йдеться про систему попередження про небезпечне зближення з землею, систему попередження зіткнення в повітрі й аварійні радіомаяки.

Згадані системи почали встановлювати на західних лайнерах уже досить давно, однак радянські літаки не оснащували ними через високу вартість. Такий комплект коштує в середньому 300—400 тис. дол. на один борт. Тому далеко не всі перевізники встигли у відведений термін доустаткувати цією технікою свої Ан-24, Ан-26, Ан-30, Як-40, Як-42.

Девальвація професії журналіста

Днями у столиці було презентовано спільний проект видавців, медіа–юристів та представників медіа–профспілки «Рекомендації з нормування праці та кваліфікаційних вимог для друкованих ЗМІ».

На думку Романа Скрипіна, голови незалежної медіа-профспілки, це ті речі, що роблять великий крок на медійному ринку. І хоча в офіційній назві згадується тільки преса, робоча група переконана: розроблені рекомендації є універсальними.

— Сьогодні у нашій країні, — каже Роман Скрипін, — у журналістиці працюють усі, хто бажає. Дуже часто людину беруть просто з вулиці без потрібних на те навичок та хисту. Таким чином девальвується цінність і взагалі професія журналіста.

Основним елементом рекомендацій є профільна освіта журналіста. І тут коло не звужується до виключно вищих шкіл. На думку заступника голови незалежної медіа-профспілки Сергія Гузя, якщо вже редактор наймає на посаду «журналіст» особу, він має потурбуватися про її освітній рівень. Приміром, забезпечити їй участь у різноманітних тренінгах та семінарах. Від цього, мовляв, виграють усі: і редактор, і журналістика в цілому.

У своїх рекомендаціях фахівці виокремили чотири типи журналістської праці. Для кожного прописали свої вимоги, завдання та ступінь складності. Сергій Гузь переконує: сьогодні перед журналістами ставляться або ж нереальні, або ж мізерні вимоги — середнього не дано.

— Більшість видавців, — каже Олексій Погорєлов, генеральний директор Української асоціації видавців періодичної преси, — так чи інакше нормують працю своїх співробітників. Але в умовах швидкозростаючого ринку друкованих ЗМІ вони відчувають потребу у стандартизації вимог до найманих працівників та політиці зарплат і компенсацій.

Повний перелік рекомендацій можна знайти на офіційному вебсайті незалежної медіа-профспілки.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Лише на небагатьох заправках Дніпропетровська бензин іще продають за готівку, на сотнях інших — відпускають тільки за талонами.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Кияни проти нівечення «легень Печерська»

У столиці назріває черговий конфлікт мешканців із забудовниками

Заплановане будівництво 16–поверхівки в центрі Києва, на рекреаційній території Черепанової гори, ще не розпочалося, але вже викликало протести жителів сусідніх будинків. Представник ініціативної групи Лоліта Самсонова заявила під час прес–конференції, що майбутня будівля разом із офісними приміщеннями та паркінгом розміщуватимуться в безпосередній близькості (мало не у дворі) від їхнього будинку на вул. Анрі Барбюса, 5 б. Та це не єдиний привід для протесту...

...Головна причина обурення мешканців Печерська — специфіка території. За словами представників ініціативної групи, науковий Центр аерокосмічних досліджень землі повідомив, що проведення будьяких будівельно-монтажних робіт чи хоча б присутність там великої будтехніки може призвести до зсувів на специфічних грунтах гори. «Приміром, уже дві весни поспіль у нашому підвалі з'являється вода. На думку спеціалістів, це відбувається через новий будинок-гігант, нещодавно зведений поблизу», — скаржиться пані Лоліта. Річ у тому, що сам будинок за адресою: вул. Анрі Барбюса, 5 б побудований близько 30 років тому. Тоді геологічна експертиза показала, що схил потрібно укріпити бетонними стінами через зсувні грунти. Представник ініціативної групи Олексій Юлдащев розповів, що в радянські часи знадобилося кілька років, щоб отримати дозвіл на початок будівництва.

На Черепановій горі чимало зелених насаджень (ця місцина — один із небагатьох зелених масивів Печерська), однак за планом перебудови їх очікує тотальна вирубка. «Але ж дерева, — розповідає Лоліта Самсонова, — не лише забезпечують мікрорайон киснем, а й стримують небезпечні грунти».

Крім того, Олексій Юлдащев заявив про підробку будівельною компанією протоколу громадських слухань. Вони, начебто, відбулися ще в травні 2005 року (є навіть протокол), однак нікого із реальних жителів, за його словами, не запросили.

Нещодавно представники компанії повідомили мешканцям, що вже мають необхідні документи, та про реальні строки початку будівництва поки що невідомо. А печеряни запевняють, що боротимуться за гору до останнього: якщо треба, й під екскаватори ляжуть.

Анна БОЙКО.

Київ.

Якщо редактор наймає на посаду «журналіст» особу, він має потурбуватися про її освітній рівень

Польща лобіює наші інтереси

Завершився дводенний візит Президента України Віктора Ющенка до Республіки Польща. На переговорах у Варшаві Віктор Ющенко обговорював енергетичну безпеку, підготовку до Євро–2012, перспективи європейської та євроатлантичної інтеграції України.

Тим часом Польща готова підтримати ідею Франції і Німеччини про створення в рамках ЄС Середземноморського союзу в обмін на відкриття перспективи членства в ЄС для України. Про це напередодні українсько-польських переговорів заявив прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск у кулуарах саміту ЄС у Брюсселі. Він сказав, що сподівається на підтримку польської пропозиції стосовно України. Однак канцлер Німеччини Ангела Меркель вважає передчасним перехід ЄС на більш високий рівень відносин з Україною. На її думку, Україна поки що недостатньо стабільна для цього. Як передає інформаційне агентство ДПА, учора Меркель і Туск планували обговорити українське питання.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Прес-службаПрезидента України).

Зустріч Президента України Віктора Ющенка з Президентом Республіки Польща Лехом Качинським.

Кабмін обіцяє не підвищувати ціну на газ для населення і підприємств комунальної теплоенергетики

Про це заявила вчора Прем'єр–міністр України Юлія Тимошенко на спільній прес–конференції з главою НАК «Нафтогаз України» Олегом Дубиною. «Спочатку необхідно збільшити заробітні плати, стипендії і пенсії, а потім займатися тим, щоб підвищувати ціни на газ для населення», — сказала прем'єр.

Вона також додала, що нині не існує жодних підстав для збільшення цін на газ для підприємств ПКЕ, оскільки укладено контракт на постачання газу в Україну на 2008 рік за єдиною фіксованою ціною —179,5 долара за тисячу кубометрів. Прем'єр наголосила, що в угоді з «Газпромом» ніде не фігурує ціна 321 долар.

Крім того, Україна повністю забезпечена газом на 2008 рік. Газ, що його Україна взяла в борг у Росії на початку року, повернуть улітку. Це буде газ середньоазіатського походження. А в перспективі Київ хоче мати з «Газпромом» довгострокові контракти на 3—5 років. Також Прем'єр-міністр висловила впевненість, що Україна і Росія «знайдуть взаєморозуміння і вирішать усі питання, і відносини буде побудовано гармонійно».

У свою чергу, Олег Дубина розповів, що підписана ним газова угода «містить безпрецедентний пункт — вона набирає чинності після того, як її погодить Кабінет Міністрів, і ми про це повідомимо «Газпрому». А Юлія Тимошенко додала, що Кабмін на наступному засіданні в середу розгляне це питання першим. «Ми обговоримо це питання і направимо лист до Росії про те, що приймаємо зафіксовані позиції. Якщо уряд матиме зауваження, ми направимо їх у «Газпром» для того, щоб вони були враховані», — сказала Тимошенко.

«Із кризовою ситуацією, що нам дісталася від попереднього уряду, і на колосальних корупційних моделях поставлено крапку. Ми починаємо абсолютно нову історію в забезпеченні України газом», — заявила Тимошенко.

На питання, хто саме постачатиме газ на кордон України і Росії, Тимошенко відповіла: «Усе, що стосується поставок газу в Україну, то одержуватиме і розмитнюватиме його «Нафтогаз». Поставлятиме газ російська сторона. Ми знаємо, що реально закуповує газ у середньоазіатських країнах «Газпромекспорт». І ми вважаємо, що реально поставлятиме газ «Газпромекспорт». Які ще структури використовує Росія, щоб постачати газ на кордон з Україною, — це справа Росії».

«Великою перемогою української сторони є те, що весь газ поставлятиметь в Україну без нових посередників, які називаються СП-1 і СП-2. У нас є «Нафтогаз», що може реалізовувати весь обсяг газу до України», — зазначила прем'єр.

Розв'язання газової суперечки між Україною і Росією стало перемогою Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Так вважають на Заході.

Як пише газета The Financial Times, саме Юлія Тимошенко прагнула усунення посередників у газовій торгівлі і перемогла в цьому відношенні в суперечці з Президентом країни Віктором Ющенком. За словами експерта університету Джорджа Вашингтона, ця угода стала перемогою Тимошенко, України і європейської безпеки.

СВІТ КОРОТКО

ЛАТВІЯ

Голодомор визнано геноцидом

Як сказано в ухваленій декларації, «Латвія визнає, що в результаті спланованої і скоєної сталінським режимом політики в Україні в 1932 і 1933 роках шляхом конфіскації у населення зерна був викликаний голод, через що загинула п'ята частина жителів України». У декларації також наголошується, що «для Латвії, як для члена ООН, ЄС і НАТО, неприйнятні дії, що викликали масове знищення людей». Нагадаємо, що у дебатах перед голосуванням депутати і від опозиції, і від правлячої коаліції закликали «називати речі своїми іменами, не бути надмірно дипломатичними і називати голодомор не терором, а таки геноцидом». І лише депутат від фракції «За права людини в єдиній Латвії» Володимир Бузаєв поінформував, що представники їхньої фракції голосуватимуть проти, **повідомляє наш латвійський кореспондент Володимир СТРОЙ.**

ІРАН

Відбулися парламентські вибори

Учора в Ірані пройшли вибори в Меджліс. Близько 4500 кандидатів претендують на 290 місць. Незадовго до виборів Рада стражів Ісламської революції — вищий надпарламентський орган у країні — ухвалила рішення про недопущення до виборчих перегонів 1700 кандидатів. Основна частина їх представляє помірні реформістські сили. Після цього інтрига в парламентських виборах практично зникла. На думку експертів, в іранському парламенті збережуть свої позиції політичні сили, відповідальні за поточний курс Ісламської Республіки на чолі з президентом Ірану Махмудом Ахмадінежадом.

Знайдено тіла болгарських моряків

На узбережжі Азовського моря, поблизу сіл Новокостянтинівка та Строганівка Приазовського району, знайдено тіла чотирьох болгарських моряків з судна «Ванесса», який затонув у січні в Керченській протоці. За словами правоохоронців, встановити особи загиблих допомогли гідрокостюми з назвою судна, а також документи та особисті речі. Нині вирішується питання з консульством Болгарії стосовно проведення судово-медичної експертизи тіл. Крім того, працівники міліції, прикордонники та персонал оздоровчих закладів посилили контроль за узбережжям на випадок, якщо море «відпустить» інших загиблих моряків.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

В Українському науково-дослідному інституті гірського лісівництва ім. П. С. Пастернака, що в Івано-Франківську, проведено загальний аукціон з продажу необробленої деревини.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Уряд відверто ігнорує права шукачів притулку, твердять представники «Міжнародної амністії»

Минулого тижня з України депортували 11 громадян Шрі–Ланки, етнічних тамілів, які мали всі підстави звернутися по надання статусу біженця, проте не були допущені до відповідних процедур. За інформацією СБУ, із заявами про надання в Україні статусу біженця звернулися тільки шестеро ланкійців. Ці папери отримала Хмельницька міграційна служба. Прохання про надання притулку було відхилено з процедурних підстав і без права апеляції.

Іноземців затримали на початку лютого на Хмельниччині під час спільної операції МВС та СБУ. «З того часу їх незаконно, без рішення суду, утримували в приміщенні Шепетівського міськрайвідділу УМВС України у Хмельницький області, а на час прокурорської перевірки перевезли в готель, — розповідає координатор Вінницької правозахисної групи Дмитро Гройсман. — За нашою інформацією, тамілів били і тримали на голодному пайку». «Письмові звернення з вимогою негайно припинити підготовку до видворення шукачів притулку до країни походження та надати доступ до затриманих співробітникам організації—партнерів УВКБ ООН, міністр Луценко проігнорував», — обурюється Дмитро Гройсман. 4—5 березня шукачів притулку таємно видворили за межі країни. Як стверджують правозахисники, за особистим розпорядженням міністра. Представників УВКБ ООН до іноземців допустили тільки в аеропорту — за три хвилини до депортації.

— В Україні склалася ганебна традиція ігнорувати права людини на притулок, — каже голова «Міжнародної амністії» в Україні Наталія Дульнєва.

При наданні статусу біженця в нас віддають перевагу людям слов'янської зовнішності. Та й тут є свої умовності: громадяни Російської Федерації отримати статус практично не мають шансів. «Нещодавній випадок із наданням Україною статусу біженця Ользі Кудріній (одній з активісток забороненої в Росії Національ-більшовицької партії. — **«Голос України»**) — швидше виняток із правила, — запевняє Дмитро Гройсман. — Наша організація надавала їй правову допомогу».

У травні 2005 року Кудріна разом зі своїм однопартійцем вивісила на фасаді готелю «Росія» плакат із написом «Путин, уйди сам!». Через це на батьківщині її засудили до 3,5 року позбавлення волі. Втеча до України врятувала дівчину від політичних переслідувань.

Чеченцю Льомі Сусарову пощастило менше. Україна відмовила йому в наданні притулку, нині біженець перебуває в Лук'янівському СІЗО — в очікуванні депортації. Незважаючи на те, що на клопотання УВКБ ООН Сусарову надала статус біженця третя країна, Фінляндія, його збираються повернути до РФ. «Це є порушенням міжнародних зобов'язань, які взяла на себе Україна», — каже Наталія Дульнєва. З проханням втрутитися у справу Сусарова генеральний секретар «Міжнародної амністії» Айрін Хан звернувся з листом до Президента Віктора Ющенка.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

СБУ і Луганська прокуратура виявили факти нецільового використання бюджетних коштів в особливо великих розмірах посадовими особами органів місцевого самоврядування *(Укрінформ)*

У Донецьку знешкоджено міну часів Великої Вітчизняної війни, попередньо довелося евакуювати учнів та учителів школи, а також мешканців прилеглих будинків

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

На занедбаній фермі завалило чоловіка

Трагедія сталась у Деражні, коли 57-річний чоловік пішов розбирати колишнє колгоспне приміщення. Під час цих робіт стіна завалилася, і врятувати його життя не вдалося. Це не перший випадок, коли люди гинуть під завалами старих приміщень. Два місяці тому в цьому ж райцентрі під завалами цукрового заводу загинуло двоє молодих чоловіків, яким ще не виповнилось і тридцяти років. Двоє їхніх колег отримали тяжкі травми.

Ірина КОЗАК.

Коли ж матимемо ефективного власника житла?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пошук ефективних форм управління житловими будинками в нашій країні триває уже шістнадцять років. З того часу, як розпочалася приватизація житла. І хоч нині його приватизовано понад 90 відсотків, до ефективного власника ще далеко. Хоча б тому, що на ринку ЖКГ хазяює ЖЕК-монополіст, котрий лише справно бере кошти з мешканців; що ми втрачаємо, як кажуть фахівці, до 60 відсотків ресурсів теплоносія при передачі від генерації до будинку; що в нас 200 тис. чоловік проживають у ветхих та аварійних будинках. У галузі турбує те, що в Україні на початок цього року зафіксовано 7014 ОСББ (у 2000-му було 1128), котрі поки що вважаються однією з найкращих форм управління багатоквартирними будинками. Небагато нових управлінців, оскільки на обліку 77 тис. будинків (23% усього житла), які мають п'ять і більше поверхів. Ці та інші факти дають привід високопосадовцям заявляти, що ця архіважлива галузь становить для країни не тільки техногенну, екологічну, а й соціальну загрозу, що «синдром Алчевська» загрожує багатьом нашим містам і селищам.

Однак кроки у пошуках ефективного власника житла мусимо все ж таки робити, бо за нас цього ніхто не зробить. Піонерами тут виступили керівники міст Ніжина і Бердичева, де за рахунок іноземних кредитів (здебільшого голландських) здійснюються пілотні проекти щодо реформування міського ЖКГ. Як заявив міський голова Ніжина Михайло Приходько, робити це їх змусило життя: в час економічної кризи місто взяло в комунальну власність триста тисяч квадратних метрів житла збанкрутілих підприємств. Сьогодні ніжинці накопичили чималий позитивний досвід зі створення та роботи ОСББ, бо діє їх тут 139, тоді як в області — 124, а ще — впровадили механізм солідарного утримання ЖКГ. Погодьтеся, що для міста з 75-тисячним населенням, де одна половина людей проживає у багатоквартирних будинках, а інша — у приватних, це має неабияке значення.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.
Київ-Ніжин-Київ.

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. 13 березня.

«Вердер» (Німеччина) — «Рейнджерс» (Шотландія). 1:0. Бремен. «Везерштадіон». 33 660 глядачів. **Гол**: Дієго, 58. Перший матч — 0:2.

«Спортінг» (Португалія) — «Болтон» (Англія). 1:0. Лісабон. «Жозе Алваладе». 22 030 глядачів. **Гол**: Перейрінья, 85. Перший матч — 1:1.

* * *

Учора в Ньоні (Швейцарія) відбулося жеребкування чвертьфінальних пар єврокубків з футболу.

Ліга чемпіонів (матчі — 1/2 — 8/9 квітня): «Арсенал» (Англія) — «Ліверпуль» (Англія). «Рома» (Італія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). «Шальке-04» (Німеччина) — «Барселона» (Іспанія). «Фенербахче» (Туреччина) — «Челсі» (Англія).

Кубок УЄФА (3 і 10 квітня): .«Байєр» (Німеччина) — «Зеніт» (Росія). «Рейнджерс» (Шотландія) — «Спортінг» (Португалія). «Баварія» (Німеччина) — «Гетафе» (Іспанія). «Фіорентина» (Італія) — ПСВ (Нідерланди).

Фіктивні тендери — спосіб «відкату»

Такого висновку дійшли представники Тендерної палати України в ході власної перевірки. Цього разу під приціл потрапили три області — Сумська, Чернігівська та Полтавська. Загальна сума проведених державних закупівель у цих регіонах за минулий рік перевищує 336 мільйонів гривень. З яких 49 процедур загальною вартістю у понад 79 млн. грн. було здійснено з грубими порушеннями вимог чинного законодавства.

Фахівці Тендерної палати переконані: встановлені порушення не є простим ігноруванням законів. Мовляв, допущені вони з певних мотивацій, основними з яких були і залишаються привласнення державних коштів. Проводяться так звані фіктивні тендери, участь у яких беруть пов'язані особи. Між останніми, як правило, існують чіткі домовленості та попередні цінові узгодження. За таких умов замовникам і учасникам дуже зручно вирішувати власні фінансові питання. І тут, переконані члени комісії, основну роль відіграє не турбота про економічне та раціональне витрачання коштів держави, а процент «відкату».

Створення штучної конкуренції та лобіювання інтересів певних бізнес-структур, на жаль, нівелюють ефективність закупівель як інструменту заощадження державних коштів. Буцімто 20—30 відсотків коштів спрямовуються в посередницькі структури. Те ж стосується і субвенцій. Для їх витрачання в досліджуваних областях було проведено 96 тендерних процедур загальною сумою в понад 317 млн. гривень. Переважна більшість — для закупівлі робіт з будівництва, реконструкцій та ремонту об'єктів водопостачання і водовідведення, теплових мереж та котелень, а також об'єктів житлового господарства. І незважаючи на те, що в кожній області існують спеціалізовані комунальні підприємства, до завдань яких і входять усі перелічені вище питання, обласні чиновники прихильніші до комерційних підприємств. От і залишилися комунальники, як-то кажуть, за бортом. Мовляв, навіщо переказувати їм кошти, коли це можна зробити на рахунки комерційників та ще й отримати за це свій відсоток?

Утім, і це не все. Ще одна проблема, виявлена проведеними дослідженнями, — це здійснення обласними адміністраціями та підпорядкованими структурами закупівель за штучно значно завищеними цінами. Такі дії завдали державі збитків на суму майже 28,1 млн. гривень.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Бригадир другої бригади ВАТ «Радсад» (Миколаївська область) Марія Гайдаєнко (праворуч) і виноградар Марина Якубець закінчують обрізку виноградників та готують агрегати до обприскування.

«Нам нелегко працювати — українки дуже гарні»

У вітчизняних медвузах немає спеціальності «пластична хірургія»

Якщо ти не народився красивим, то можеш, за бажання і маючи гроші, таким стати. Великий ніс, капловухість, квадратне підборіддя відкоригують пластичні хірурги. При цьому зроблять це не гірше, ніж у Європі, але дешевше.

— Люди в нас соромливі. Але в останні роки прискіпливіше ставляться до своєї зовнішності, багато хто хоче щось змінити, — каже керівник столичної клініки пластичної і реконструктивної хірургії «F et M», кандидат медичних наук Іван Кебуладзе. — 80 відсотків наших пацієнтів — жінки. Зізнаюся, в Україні нелегко працювати — українки дуже гарні. І риси обличчя, і статура. Увесь світ це визнає.

Що ж не влаштовує наших жінок у їхній зовнішності?

— Передусім вікові зміни: зморшки, обвисання підборіддя, в'ялість повік. І, звичайно ж, форма грудей. Її підтяжка обійдеться у 12 тисяч гривень, а протезування в нас коштує до 3,5 тисячі доларів. Це дешевше, ніж за кордоном. У США, приміром, така операція коштує 18 тисяч доларів, у Європі — 10 тисяч євро.

Після виношування дитини і годування жіноче тіло змінюється не на краще. Багато хто звертається після пологів із проханням повернути колишні форми. А чоловіки часто просять виправити дефекти обличчя, «забрати» живіт. Є й такі, хто бажає збільшити «чоловічі достоїнства».

Хірург-пластик акцентує увагу на індивідуальності кожної людини і радить милим дамам залишатися самими собою, сліпо не копіювати голлівудських зірок. За словами Івана Михайловича, якщо жінка не стежить за собою, не відвідує косметолога, то й пластика їй не допоможе. Ну, а якщо дбайливо до себе ставитися, то ефект від операції обличчя збережеться років на десять. Щоправда, у 60 років не можна омолодити так, як, скажімо, у 40. Усе повинне бути в міру і мати природний вигляд.

І хоча попит на пластику з кожним роком росте, такі операції показані не всім. Не проводять їх у хворих на цукровий діабет, людей з пороком серця, деякими інфекційними захворюваннями. Адже пластика — це планова хірургічна операція, яку роблять здоровим людям, пояснює співрозмовник.

Довідка «Голосу України»:

Всеукраїнська асоціація пластичних, реконструктивних і естетичних хірургів входить до Міжнародної організації пластичних хірургів (IPRAS). В Україні видається науково-практичний журнал «Пластична і реконструктивна хірургія». З 1998 року організовано Центр підготовки пластичних хірургів. А в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (НМАПО) на кафедрі хірургії введено курс з основ пластичної хірургії. З минулого року в академії діє кафедра комбустіології і пластичної хірургії, яка проводить курси підвищення кваліфікації пластичних хірургів.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: медична сестра-адміністратор клініки Наталія Литвиненко демонструє пацієнтові, яким він буде після операції.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Україні досі не прийнято закон про пластичну хірургію

Українському національному інформаційному агентству «Укрінформ» — 90 років. Вітаємо!

Віктор Чамара: «Історія Укрінформу вміщує кілька епох»

Одне з чільних місць у переліку подій української революції 1917—1921 років, указ про заходи з відзначення 90-річчя якої підписав Президент України Віктор Ющенко, належить створеному в 1918 році Українському телеграфному агентству. 90 років його наступникові — Українському національному інформаційному агентству «Укрінформ» — виповнюється 16 березня 2008 року. Чим сьогодні живе агентство, як бережуть у колективі його історію, продовжують традиції, збагачують літопис справ минулих поколінь, чи комфортно почувається воно в новому тисячолітті —про це розмова нашого кореспондента з **генеральним директором Укрінформу Віктором ЧАМАРОЮ.**

— Пане Вікторе, як ви коротко охарактеризували б пройдений агентством шлях?

— Як і в житті будь-якої людини, на ньому були і терни, й зірки, був буремний час революційних подій, утворення Української держави на чолі з гетьманом П. Скоропадським, проголошення Української Народної Республіки, прихід більшовиків. Були перші і наступні радянські п'ятирічки, були голодомори, були Велика Вітчизняна, освоєння цілини. Кожен з цих періодів можна, звичайно, деталізувати, розгорнути в ціле історичне полотно. Однак все це — вже історія. І вона, ця історія агентства, без сумніву, вміщує кілька епох.

— А якщо все ж до неї звернутися, хоча б до того часового відліку, який має живих свідків і учасників з числа нинішніх працівників, то які події особливо пам'ятні в контексті висвітлення їх Укрінформом?

— Найтяжча — аварія на ЧАЕС і її ліквідація. Хтось, можливо, скептично махне рукою, мовляв, чи багато тоді дозволялось розповідати про жахливу катастрофу і чи доступною була інформація. Тому так багато важили тоді кожна новина, кожне слово про все, пов'язане з Чорнобилем. І першопрохідцями тут були репортери Укрінформу (на той час — РАТАУ). Саме вони давали повідомлення і з Прип'яті, і з Чорнобиля, які розходилися світом у перші з моменту аварії дні. А перший фотознімок зруйнованого реактора, зроблений з гелікоптера нашим фотокором Володимиром Репіком, надрукували, без перебільшення, газети практично всіх країн.

Примітно, що фактично всі ми їздили у район аварії в оперативному порядку, не оформляючи відряджень, — і репортери, і фотокори, і водії. Тоді було не до цього. З тієї когорти, на жаль, дочасно пішли з життя Олександр Синельник, Анатолій Піддубний. Такою ціною агентство виконувало свій обов'язок. Ще однією подією, висвітлення якої є помітною віхою в історії Укрінформу, стало проголошення 24 серпня 1991 року незалежності України. Укрінформ першим поширив повідомлення про це доленосне рішення нашого парламенту, яке швидко облетіло зарубіжжя.

— Відтоді минуло майже два десятиліття. Якими вони були для агентства?

— Різними. Ми активно включились у міжнародне співробітництво, ще у 1995 році стали членами Європейського альянсу інформаційних агентств, де нашими партнерами стали інформагентства 29 країн. Позаторік за ініціативи Укрінформу на установчій конференції у Києві створено Причорноморську асоціацію національних інформаційних агентств. За двосторонніми угодами ми співпрацюємо сьогодні з понад 50 зарубіжними агентствами та інформаційними службами, серед яких, зокрема, одні з найстаріших і найавторитетніших у світі — Сіньхуа (Китай), ТАНЮГ (Сербія), БТА (Болгарія), Бі-Бі-Сі (Великобританія), ІТАР-ТАКС (Росія), МТІ (Угорщина), Пренса-Латина (Куба, Південна Америка) тощо.

Прагнемо нарощувати технічний потенціал, запроваджуємо новітні технології, нові інформаційні продукти, у тому числі — мультимедійні.

— Давайте спробуємо стисло окреслити сьогоднішню візитівку Укрінформу.

— Укрінформ щодоби продукує і поширює за різними напрямами до 1000 новин українською, англійською, російською та німецькою мовами і до 300 фотознімків. Маємо близько 15 власних сайтів, більшість з яких створено на підтримку важливих державних програм, у тому числі соціального спрямування. Ось-ось об'єднаємо всі наші інтернет-ресурси у потужний портал.

У 12 країнах — Берліні, Будапешті, Брюсселі, Вашингтоні, Пекіні та інших столицях — працюють власкори Укрінформу. Їхні коментарі, до речі, доволі часто можна почути в новинах Національної радіокомпанії, на телеканалах. Про інтегрування Укрінформу у міжнародний інформаційний простір я вже казав. До речі, ми в числі 12 агентств — членів Європейського альянсу з 30-ти, які активно розвивають мультимедійний напрям.

— З вашої розповіді здається все доволі гладко. Чи так це насправді? Тим паче, що проблем у вітчизняній інформаційній сфері чимало, та й конкурентів у Укрінформу вистачає.

— Конкуренція, хай і жорстка, це нормально: вона мобілізує, змушує постійно шукати нові рішення, проектувати, впроваджувати.

Щодо проблем, то їх дійсно вистачає. Головна — постійний брак коштів, насамперед на розвиток. Досить трішечки пригальмувати з тим чи іншим проектом, і відстав безповоротно. А за цим — цілком прагматичні наслідки, які не обмежуються втратами агентства, а зачіпають і державні інтереси. Чого вартує, приміром, програш іноземному ЗМІ в оперативності важливого повідомлення, певен, пояснювати не треба. Особливо, якщо це стосується подій, важливих для України у геополітичному контексті, суспільних інтересів. Ви ж знаєте: у будь-якій інформації обов'язково є суб'єктивний момент — авторський. Але ще гірше, коли до неї примішується інтерес іншої держави, причому на збиток нашій, що трапляється доволі часто. Запустять таку, з дозволу сказати, новину, і виправдовуйся потім довго-довго.

Фінансова залежність спричиняє низку похідних проблем — технічних, програмно-технологічних, кадрових.

— До речі, агентство задовольняє рівень підготовки фахівців нашими вузами?

— Як на мене, навіть наймогутніший університет не підготує фахівців, які задовольняють вимоги роботодавця на всі 100. Бо й умови, і завдання, і мета у кожного з них, природно, — свої. Щодо агенційної журналістики, то, на моє переконання, це не просто окремий напрям, це вже окрема сфера. Адже в Україні нині більше ста агентств. Отже, треба застосовувати спеціалізовану підготовку, готувати репортерів. Адже сучасний репортер у світових агенціях — універсал: крім інформаційного фаху, він має широку спеціалізацію і озброєний і фото-, й відеокамерою.

Наскільки мені відомо, саме такий підхід сповідують у навчальному процесі в Київському інституті журналістики. Наступний крок — урізноманітнення форм підготовки. Переконаний, що на часі вже — запровадження іменних творчих майстерень. Як це давно практикується в театральному та кіномистецтві, художньому ремеслі тощо. Скажу навіть більше: в Укрінформі такий підхід застосовується. Але то вже — післядипломна підготовка.

— Вікторе Федоровичу, на пам'яті кілька реформацій у вашому агентстві і навіть його тимчасова ліквідація, зміни назви — РАТАУ, Укрінформ, ДІНАУ, знову Укрінформ. Це що?

— То все чиновницькі експерименти, які давалися нелегко, але треба було пережити це і вистояти. Адже це були удари не просто по колективу, а по багатьох його поколіннях, по історії, бренду. По міжнародному авторитету, зрештою.

— Можна уже вважати, що все позаду?

— Постукаймо тричі по дереву. У 2005 році Президент України Віктор Ющенко підписав доручення розробити і здійснити заходи з реформування і розвитку Укрінформу з урахуванням кращого світового досвіду. Ці заходи — в процесі реалізації.

— Ми бажаємо Укрінформу успіхів. І з ювілеєм вас! До речі, як і коли відзначить його колектив?

— Дякую. Плануємо відзначити у травні — така традиція. Певен, що це свято всіх наших партнерів, читачів, слухачів і глядачів.

Фото з архіву Укрінформу.

Батька Хмеля — на глядацький розсуд, а десятину — на храм?

ЛАУРЕАТИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Цьогоріч Національною премією імені Тараса Шевченка відзначено виставу «Берестечко» за однойменним романом Ліни Костенко у постановці Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру. Звання лауреатів премії отримали режисер-постановник Олександр Дзекун та актор, виконавець ролі Богдана Хмельницького **Володимир ПЕТРІВ (на знімку)**.

Для «Берестечка» цьогорічне номінування на найпрестижнішу державну премію стало другим за ліком, адже торік Рівненський театр також був у числі претендентів на нагороду. Тоді для перемоги рівнянам трішки не вистачило голосів. Тут заради справедливості варто сказати, що й не всі члени комітету із присудження Шевченківської премії мали змогу переглянути виставу. Зате нинішнього року комітет у ставленні до «Берестечка» був одностайним.

— Пройшовши через нові випробування, а насамперед через випробування перед глядачем, ми (маю на увазі весь колектив) довели, що «Берестечко» варте найвищої оцінки, — каже лауреат Шевченківської премії, директор театру Володимир Петрів. — Водночас я не вважаю цю постановку довершеною на всі сто відсотків чи, як дехто каже, піком виконавської майстерності. Хоча б тому, що після вершини можливий шлях донизу. У даному разі є широкий простір для вдосконалення, і колектив щоразу прагнутиме якнайкраще представити «Берестечко».

У виставі розповідається про одну з найпомітніших сторінок в українській історії, про легендарну постать Богдана Хмельницького. Але насамперед не як про гетьмана, полководця, а про звичайну людину. З її переживаннями, болем, любов'ю, розчаруваннями. Загалом висвітлено три дні з життя батька Хмеля у час поразки в битві під Берестечком. Він усвідомлював цей програш, навіть готовий був до життєвих крайнощів, але зумів перебороти себе, знайти у собі велику силу волі, яка, зрештою, привела до майбутніх перемог. І тут цілком справедливо та велично звучать слова Ліни Костенко як автора про те, що одна така поразка варта стонадцяти перемог.

Ідея створення вистави «Берестечко» належить режисеру-постановнику Олександрові Дзекуну, котрий тривалий час працював у Росії, а останнім часом здійснив ряд цікавих театральних постановок в Україні.

— Спочатку Олександр Дзекун запропонував рівнянам п'єсу «Мазепа», — розповідає Володимир Петрів, — однак з різних причин постановка не відбулася. А потім надійшла пропозиція щодо «Берестечка». Я запропонував на головну роль іншого актора, однак режисер наполіг на моїй кандидатурі. Було нелегко перевтілитися в образ «незвичного» Богдана Хмельницького, однак чим далі, тим більше в душу западала ця цікава та неординарна робота. І дуже приємно, що вона вдалася, що принесла насолоду глядачам і стала непересічною сторінкою нашої культури.

— Загалом над створенням вистави, яка триває дві з половиною години, колектив працював більше півроку. Відтоді понад тридцять разів ставилося на сцені «Берестечко». І я вірю у його щасливе сценічне майбутнє, — продовжує Володимир Петрів. — А що стосується майбутньої долі грошового виразу премії, то тут я вчиню, як заведено здавна на українських теренах: віддам десяту частину (десятину) на храм Божий.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото **Анатолія МІЗЕРНОГО.**

В убивстві напередодні в Києві громадянина Сьєрра–Леоне підозрюється 15–річний скінхед, а загалом за останні два місяці міліція встановила 500 осіб, причетних до руху скінхедів — **Юрій Луценко** *(Укрінформ)*

Уряд США надасть Україні технічну допомогу в розмірі 4,797 млн. доларів на розвиток правоохоронної системи *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ПОЛТАВА

Народжуватимуть в якісних умовах

У міському пологовому будинку за сприяння депутатів міської ради відремонтовано дві палати. Тож матері та їхні діти мають змогу відновлювати сили і набиратися здоров'я у комфорті. Загалом за рахунок спонсорських та залучених коштів у закладі функціонує уже шість сучасних кімнат.

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі міськради, в пологовому будинку впроваджуються новітні технології — створено сімейні пологові зали. Минулого року кожен другий малюк народився у присутності тата чи інших членів родини. Як результат — заклад удруге акредитований на звання «Лікарня, доброзичлива до дитини». Крім того, нині триває оснащення пологового будинку новітньою медичною апаратурою: для реанімаційного відділення придбано місця для виходжування новонароджених, слідкуючі монітори, сучасні інкубатори, апарати штучної вентиляції легень, у тому числі для дітей вагою від 500 грамів.

Для створення власної бактеріологічної лабораторії у закладі влада виділила 500 тисяч гривень. Відкриття лабораторії дало можливість керувати санітарно-епідеміологічним режимом пологового стаціонару, знизити показники передчасних пологів, народження тяжкохворих, інфікованих немовлят.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Сімдесят відсотків дерев є аварійними

І 60 із них — через свій вік. Такі цифри озвучив Леонтій Гасюк, директор комунального підприємства «Кам'янецький парк», котре нині масово вирізує зелені насадження, чим викликає чимало протестів мешканців. Пан Гасюк запевняє, що всі дії дереворубів узгоджені з владою, рішенням сесії міськради затверджено й план озеленення старовинного Кам'янця. Зокрема, комунальники замість старих дерев уже висаджують клени з кулястою кроною, плакучу шовковицю, планують прикрасити вулиці колоноподібними кущами. Однак, як скаржиться директор, досить багато саджанців населення тут же викопує. Тож вулиці Кам'янця, що завше славився розкішною зеленою «одежею», часто виглядають не зеленими, а оголеними і спустошеними.

Із колективним листом про порушення закону згаданим підприємством виступило й кілька природоохоронних громадських організацій. Не всі ті дерева, які вирубують, хворі та аварійні, переконані громадські активісти, а нищення насаджень шкодить екології.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Зігрій любов'ю дитину»

Більшість багатодітних сімей Прикарпаття, в яких виховується 10 і більше дітей, уже до 20 травня цього року отримають ключі від нових квартир. Про це журналістам повідомив голова облдержадміністрації Микола Палійчук під час урочистого підписання разом з керівником ТзОВ «Скорзонера» Олександром Шевченком Меморандуму представників місцевих органів виконавчої влади та бізнесу. Згідно з цим документом «Скорзонера», що є власником одного з найвідоміших гірськолижних курортів, надає 3 мільйони 377 тисяч гривень на забезпечення багатодітних родин Прикарпаття всім необхідним. Це перший випадок у регіоні та й в Україні, коли підприємство виділяє на благодійні цілі таку значну суму.

Фото Владислава ЖМУРКОВА.

Благодійницька діяльність здійснюватиметься в рамках реалізації спільного проекту влади і бізнесу «Зігрій любов'ю дитину», ініційованого Президентом України Віктором Ющенком у грудні 2007 року. Крім купівлі нових квартир, кошти підуть на спорудження, ремонт чи добудову індивідуальних будинків, газифікацію помешкань, забезпечення їх телевізорами, холодильниками, пральними машинами, автотранспортом, меблями, одягом, взуттям, продуктами харчування і т. д. Загалом проект охоплює 16 сімей. Саме стільки родин Прикарпаття мають по 10 і більше дітей. А виховується в них загалом 172 дитини: дев'ять сімей мають по 10 дітей, три — по 11, ще три — по 12 і в одній нещодавно народилося 13-е дитя. Нагальні потреби їх визначали працівники обласного управління у справах сім'ї та молоді, які протягом двох місяців обстежували умови проживання цих сімей.

— Рішення про допомогу багатодітним родинам прийнято на зборах засновників «Скорзонери», — повідомив Олександр Шевченко. — На нашу думку, це найкраще, що ми можемо для них зробити.

— Обласна влада намагається вибудувати нормальні відносини з бізнесом, створити сприятливі умови для його розвитку, — прокоментував цю подію Микола Палійчук, — і має відповідно допомогу з боку підприємців у вирішенні соціальних проблем.

Контролюватиме використання коштів облдержадміністрація. Повністю проект буде реалізовано до кінця року. Паралельно на рівні області і районів з залученням бізнесових структур розробляються проекти допомоги багатодітним сім'ям, в яких виховується 5—9 дітей, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

А тим часом голова Сумської ОДА Павло Качур, голова правління ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча», Герой України Володимир Бойко та президент обласного фонду «Благовіст» Галина Карпенко підписали Меморандум про взаємодію. Результатом укладення цієї угоди стане реалізація благодійного проекту допомоги багатодітним родинам «Зігрій любов'ю дитину». До початку травня 13 багатодітним родинам області, на вихованні яких знаходиться вісім і більше неповнолітніх дітей, ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча» виділить два мільйони гривень. З них на 860 тисяч гривень для п'яти багатодітних сімей придбають будинки, а решту коштів буде спрямовано на ремонт та розширення житлових приміщень, придбання меблів і побутової техніки. Забезпечуватиме виконання угоди безпосередньо фонд «Благовіст».

Відповідаючи на запитання журналістів, голова Сумської облдержадміністрації висловив впевненість, що за прикладом маріупольців в області також знайдуться і свої меценати, яким небайдужа доля і майбутнє України, **передає наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Донецькі бізнесмени стали багатодітними

У Донецькій області нараховується 21 родина, де виховують десять і більше дітей. Тепер кожна така сім'я буде під опікою великого бізнесу. Відповідний меморандум підписали обласна державна адміністрація і керівники підприємств. Зокрема, благодійний фонд «Розвиток України» (заснований компанією «СКМ» народного депутата Ріната Ахметова) візьме під патронат шість родин із Дзержинська, Харцизька, Докучаєвська і Слов'янська, ЗАТ «Донецьксталь — металургійний завод» — п'ять родин із Донецька, Макіївки та Володарського району. Багатодітних у Маріуполі підтримають корпорація «Індустріальний союз Донбасу» (три сім'ї), ВАТ «Азовмаш», «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» та народний депутат Ігор Гуменюк (по одній родині). Ще дві сім'ї опиняться «під крилом» ВАТ «Концерн «Стирол» у Горлівці, по одній — корпорації «Укрпідшипник» та ЗАТ «Новокраматорський машинобудівний завод».

Керівники області і бізнесмени визначили «соціальний пакет», який дасть можливість підняти життєвий рівень багатодітних. Найвартіснішим буде забезпечення житлом із розрахунку 13,6 квадратного метра площі на кожного члена сім'ї: для одних квартири купуватимуть на вторинному ринку, для інших — будуватимуть окреме житло. Крім того, благодійники придбають товари довгострокового користування: меблі, побутову техніку тощо, а обласна влада забезпечить родини автотранспортом. До того ж в обласному бюджеті враховано кошти для соціальної підтримки студентів із багатодітних родин. Потурбуються і керівники районів і міст: вони мають забезпечити сім'ї телефонами, медичними послугами, путівками на оздоровлення, надати допомогу у призначенні субсидій.

Передбачено, що головну частину проблем буде вирішено вже до 1 вересня цього року. Досвід влади Донецька, яка торік збудувала приміщення для дитбудинку сімейного типу Ковальових за п'ять місяців, свідчить, що навіть житлове питання можна зняти до кінця року. Є й інший бік справи. Вся отримана у вигляді грошей, житла і матеріальних цінностей допомога стане доходом родини, з якого треба буде сплатити 15-відсотковий податок. Оскільки йдеться про сотні тисяч і навіть мільйони гривень, то і сума податку буде великою. Тож наступне питання — як звільнити від сплати прибуткового податку багатодітні родини. До речі, за таких доходів вони вважатимуться заможними і втратять право на субсидію.

Ліна КУЩ.

Небезпечний «привіт» із минулого

Фото Миколи ПРОКОПЧУКА.

122 артилерійських снаряди часів Великої Вітчизняної війни знешкодили місцеві рятувальники. Їх виявили у селі Пітушків Млинівського району Рівненщини під час прокладання траси під газопровід. Старожили села згадують, що саме тут проходили активні бої. Відступаючи, радянські війська були змушені закопати значну кількість боєприпасів. Саме на них і натрапили робітники.

Олександра ЮРКОВА.

Наступне питання — як звільнити від сплати прибуткового податку багатодітні родини

Назвіть всіх поіменно — мучеників та їх катів

ІСТОРІЯ

Щойно вийшла з друку п'ята книга історико-меморіального серіалу «Реабілітовані історією. Черкаська область». Як і в попередніх чотирьох виданнях, у ній — відомості про черкащан, котрі потрапили в нещадні лещата репресій

Про своє прочитання книг-меморіалів, про мученицьку долю своїх земляків розповідає син вояка армії УНР, 82-річний ветеран Другої світової війни Михайло Демченко.

Конвеєр смерті працював безупинно

— Українську історію неможливо читати без брому, як сказав колись класик, — розпочав свої роздуми Михайло Пилипович. — Знову пригадуються ці слова, коли перегортаю сторінки книг «Реабілітовані історією». Серце обливається кров'ю, але документи оці читати треба. Щоб знати правду про злочини, вчинені одним з найжорстокіших в історії режимом, який роками знищував безневинних людей. Не щадив навіть дітей.

Переді мною — подана у книзі кримінальна справа №238 (вересень 1927 року). Тут слідчі органи стверджують, що у Вільшанському районі серед шкільної молоді сіл Вільшана, Пединівка, Керелівка (з 1929-го — Шевченкове, це моє рідне село) та інших ведеться «антирадянська шовіністична робота». Учитель Вільшанської школи С. Семенко «намагався прищепити учням національні українські почуття». У цій справі (який нелюд її складав!) постали перед прокуратурою школярі від 6 до 19 років. У 1929 році пошуки «ворогів» народили в уяві слідчих міфічну Спілку Визволення України. Чомусь «знайшли» найбільше членів цієї неіснуючої організації в селі Зелена Діброва Городищенського району. Наприкінці травня 1930 року заарештували трьох жителів села, через чотири дні — ще 12. Через тиждень арештантів уже 16. Усі віком від 18 до 58 літ. Про ті події знаю не лише з книжок, а й від батька, колишнього прапорщика царської армії, згодом бійця армії УНР, кавалера ордена Української держави. У 1930 році він завідував школою у Воронівці Городищенського району. Був тривожний час. Ночами зникали люди з села. Батько дізнався про розстріл у Києві свого бойового друга-односельця Івана Ільченка. У Вільшані заарештували відомого на всю округу лікаря-болгарина Цвітанова. Згодом — секретаря Городищенського райкому КП(б)У Любченка...

Страшно читати наведені у книзі дані про планомірне знищення, вже після пережитого голодомору, невинних робітників, селян, вчителів. У 1936 році засудили до розстрілу жителя села Боровикове Івана Підгрушного за «шпигунську діяльність на користь Польщі». Через рік після страти чоловіка ув'язнять Параску Підгрушну, дружину загиблого — «за недоносительство». Трьох їхніх дочок (8, 7 і 2 років) влада віддасть до сиротинця. Викошувались цілі сім'ї — щоб залякати живих. Віддавали на поталу НКВС одразу десятками. Ось виписка з протоколу засідання трійки від 3 квітня 1938 року: Всеволода Кузьмінського і ще 41 особу розстріляти. Вирок виконано 13 квітня 1938 року. Цього самого дня з'явився ще один протокол трійки — про розстріл з конфіскацією майна 10 селян Попівки, Антонівки колишнього Буцького району. Конвеєр смерті працював безупинно.

Ув'язнення — 25 років

22 червня 1941 року почалася війна. Сталін оприлюднив директиву ЦК ВКП(б) і РНК СРСР із закликом розгортати партизанський рух. У разі відходу Червоної Армії вимагалося не залишати фашистам «ни тонны угля, ни килограмма хлеба, ни литра горючего», себто залишити після себе випалену землю — на якій залишилися мільйони наших людей. Як вони мали жити? Що їсти і чим годувати партизанів — це, очевидно, ніяк не обходило Сталіна.

А вже 8 липня 1941 року, через п'ять днів після оприлюднення цієї директиви, Бабанський РВ НКВС заарештував голову колгоспу села Дубова В. Музиченка — «за невыполнение распоряжения местных районных властей по сожжению стоящих на корню посевов».

Ворог давно вже топтав нашу землю, а 28 липня 1941-го енкаведисти заарештували А. Фещенка, директора школи (село Козацьке Звенигородського району). Його засудять до п'яти років таборів — «за антисоветские высказывания».

Після визволення Черкащини від фашистів арешти поновилися чи не з більшою силою. Під каток потрапляли і малограмотні люди, і митці. У 46-му заарештували нашого земляка з села Шевченкового Звенигородського району М. Сокирка, колишнього хормейстера капели «Думка». У країні, яка щойно перемогла фашизм, ув'язнення збільшили до 25 років! І цим правом суди скористалися сповна — лише 16 серпня 1949 року в невеликому селі Кірове Корсунського району до 25 літ неволі засудили п'ятьох колгоспників: Василя Пшона та його однофамільців Килину та Кирила Пшонів, І. Кандиленка та С. Гордієнка. У серпні 1952 року в селі Хлистунівці Городищенського району до 25 років ув'язнення засуджено медсестру Г. Смотритель та Є. Смотритель — за вступ до «секти п'ятидесятників». 1953-го заарештували їх родичку Л. Смотритель і дали 10 років таборів.

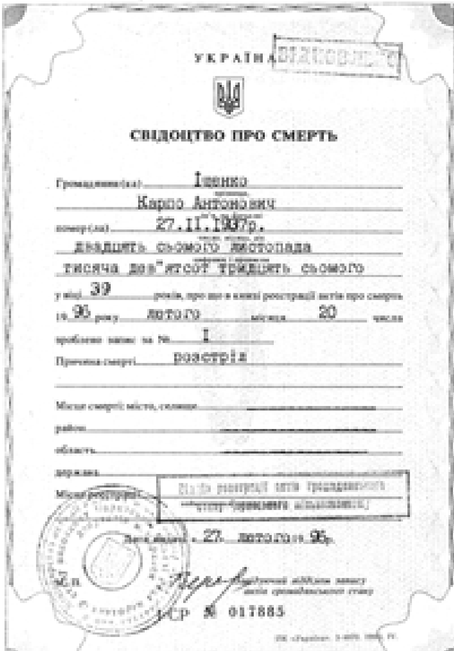
Всього, як свідчать документи меморіального серіалу «Реабілітовані історією. Черкаська область», за роки комуністичного режиму репресовано понад 35 тисяч громадян Шевченкового краю. 30 тисяч з них — розстріляно.

У роки голодомору померло близько 300 тисяч жителів нинішньої Черкаської області. Ось таке «торжество ідей Леніна—Сталіна».

Мало надрукувати книгу...

У країнах Східної Європи, які постраждали від тоталітаризму, є закон про люстрацію, за яким винуватці й виконавці репресій розсекречені. А в нас досі суворо оберігають прізвища мучителів нашого народу. Аби не завдавати моральної шкоди нащадкам.

У 1996 році в Черкаському облархіві я, за своєю заявою, був ознайомлений зі справою свого дядька Карпа Антоновича Іщенка, обвинуваченого у 1937 році в «контрреволюційній діяльності». Справу мені читала завідувачка архіву, попередивши, що не все вона має право читати.

УКРАЇНА

СВІДОЦТВО ПРО СМЕРТЬ

Громадянин(ка) Іщенко
Карпо Антонович
помер(ла) 27.11.1937р.
двадцять сьомого листопада
тисяча дев'ятсот тридцять сьомого
у віці 39 років, про що в книзі реєстрації актів про смерть
19 96 року лютого місяця 20 числа
зроблено запис за № 1
Причина смерті розстріл

Дата видачі 27 лютого 19 96 р.

№ 017883

Наприклад, показання на допитах заарештованого, свідків та їх прізвища. Не все з почутого також дозволялося оприлюднювати. Ні в одному з обвинувачень дядько себе не визнав винним. Попри це, трійка при Київському облуправлінні НКВС УРСР (прізвища їх також не називалися), постановила Карпа Антоновича Іщенка розстріляти, особисте майно конфіскувати. 27 листопада 1937 року 39-річного муляра, уродженця села Шевченкове, розстріляли в Черкаській в'язниці. Місце поховання у справі не вказали.

Єдина дочка мого дядька навіть після його посмертної реабілітації у 1973 році так і не дізналася, де могила її батька, і жила тільки дитячими спогадами про нього.

Боляче слухати їй, і тисячам інших дітей невинно убієнних батьків, балачки декого про «сталінський порядок». Аби у нас назвали імена катів — ця «ностальгія» швидко б скінчилася.

Натомість, користуючись свободою слова, адепти Леніна—Сталіна й далі зомбують людей фарисейськими проповідями. Прикро, що на черкаському державному телерадіоканалі немає місця для пропаганди книги-меморіалу «Реабілітовані історією». Зате ефір і газетні площі щедро надаються тим, хто патологічно ненавидить Українську державу, хто закликає повернутися до «світлого минулого». Хочу нагадати всім, хто слухає ці облудливі передачі: з 1927 по 1990 рік органами держбезпеки в Україні було репресовано майже мільйон громадян. Вдумайтесь: мільйон скалічених життів! Сотні тисяч сиріт. Їхні муки, їхні моральні страждання і болі нехай нам усім будуть пересторогою.

Записала Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фотодокументи надані Михайлом Демченком.

Остання з очевидців

У роки минулої війни гітлерівці спалили чимало сіл. Така доля спіткала і Головчиці Млинівського району

— Завершувався другий рік війни, — розповідає найстарша жителька села Головчиці Віра Глушан, яка була свідком тих страшних подій. — До нашого села німці заходили зрідка, тоді майже всі люди, сто з лишком душ, тікали до лісу. Часто у пригоді ставав сільський дозор на високій тополі. Звідси видно на десятки кілометрів. Але того дня й він не допоміг. Німці прокралися до села з боку міста Дубна таємно, з собою прихопили вогнемета.

Уже після каральної акції з'ясувалося, що її причиною стало загоряння хліва в поляка Заремби. Він запідозрив, що це — підпал, і пішов скаржитися гітлерівському коменданту до міста Дубно.

Першою на шляху карателів стояла хата Василя Глушана, край села. Господарем її був колишній унтер-офіцер царської армії, на фронті втратив ногу, ходив з милицею, у селі жаліли інваліда. Але окупанти на це не зважили. Тільки-но селянин вийшов із хати назустріч непроханим гостям, як вони вистрелили йому просто в голову. А потім підпалили хлів...

Наступною жертвою стала сім'я Фотія Ковальчука, який був одним із найграмотніших і найповажніших у селі людей. Його гітлерівці пристрелили й кинули у вогонь, як і його дружину Уляну та невістку Пріську. Фотій Арсентійович із понад десятка страчених виявився найстаршою жертвою каральної акції — йому йшов 80-й рік. А наймолодший — 23-річний Максим Слобоцький.

Гітлерівці зо два десятки людей загнали до клуні Дем'яна Глушана — але палити передумали. Вивели їх у поле, розділили на три групи. Одну розстріляли, молодших вивезли на примусові роботи до Німеччини. І лише літніх людей і дітей відпустили.

А ось Савета Лобоцька надумала втікати з-під охорони. Уже перед самими заростями її наздогнала куля і роздробила ногу. Поранена жінка доповзла до гущавини і пролежала там, доки не стихло у селі. Потім односельці вилікували її. Втім, рана усе життя давалася взнаки.

Нині серед сущих у Головчицях лише Віра Глушан залишалася очевидцем страшного лиха. Тоді, хоч і стріляли по ній, таки вдалося сховатися у лісі. 88 років важким тягарем лягли на її плечі, нелегко ходити, та Віра Василівна знаходить можливість, щоб піти до церкви і замовити молебень за убієнних, навідатись на цвинтар, прибрати братську могилу, де покояться загиблі. Її у цьому підтримують односельці.

— Так і має бути, і так буде, навіть якщо в Головчицях, які зараз по-справжньому вимирають, залишиться хоч один мешканець. Бо то є наша, хоч гірка і болюча, а історія, — каже найстарша мешканка села Віра Глушан.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На знімку: про головчицьку трагедію Віра Василівна Глушан завжди згадує зі сльозами на очах.

Фото автора.

П'ять тисяч миль підводника Івана Різнича

Більше ста років підводники використовують команди, які розробив моряк-українець Іван Різнич. «Козирний» флотський тост підводників також належить йому, колишньому капітану другого рангу. 19 січня минуло 130 літ з дня народження першого українського моряка-підводника.

Пам'ятник підводникам на суші

Про рід Різничів у селі Гопчиця Погребищенського району навряд чи хтось знає краще за Івана Скарбовійчука. Він, учитель-пенсіонер, директор сільського музею, знайшов в архівах небагато матеріалів про родину переселенців із Сербії. Зате це документальні підтвердження, а не чиїсь припущення.

Першу дружину Івана Різнича — Амалію Різнич опоетизував Пушкін в одному зі своїх віршів. Коли поет відбував заслання в Одесі, там жило молоде подружжя Різничів. Амалія пішла з життя дуже рано. Другою дружиною Івана Степановича стала молодша сестра Евеліни Ганської — Поліна Ржевуська, її дівоче прізвище. З нею дворянин придбав у Гопчиці маєток. Залізнична станція у райцентрі досі зветься Ржевуська, а не Погребище.

Рід Різничів чи не найбільше прославив онук Івана Степановича — Іван. Цей морський офіцер стояв біля витоків створення підводного флоту. Удостоєний високих нагород — ордена Святої Анни та Святого Володимира з мечами та бантами. Другий орден відважний моряк отримав за перехід довжиною у 5000 миль від берегів Італії до Архангельська на субмарині «Святой Георгий». Він тривав майже три місяці — з 13 червня до 9 вересня 1917 року і ввійшов в історію флоту як блискучий перехід у надзвичайно важких умовах. Екіпажу довелося долати зони розташування німецьких субмарин та мінні перешкоди.

У першому загоні російських підводників прізвище українця Івана Різнича значиться під номером два. В Україні моряки вважають його підводником номер один. Народився Різнич у Києві, 19 січня 1878 року. У той час його батько переїхав з села Гопчиця на роботу керуючим конторою банку.

У сусідньому з Гопчицею селі Круподеринці цього само району встановлено єдиний в Україні пам'ятник морякам-підводникам — лейтенанту графу Володимиру Ігнатьєву та капітану другого рангу Олексію Зурову, а також усім морякам, які загинули під час російсько-японської війни 1904—1905 років (з Ігнатьєвим і Зуровим Різнич навчався в Морському кадетському корпусі в Петербурзі, як і вони, брав участь у морських битвах тої війни). Встановлено пам'ятник 1914 року, до 10-ліття Цусімської битви.

Поруч — старовинна церква, в якій — фамільний склеп графа Миколи Ігнатьєва, батька одного із загиблих моряків, видатного російського політика і дипломата, міністра царського уряду, засновника Владивостока. (Після укладення договору Росії з Китаєм, який підписував Ігнатьєв, він сказав місцевому генерал-губернатору: «А теперь владейте Востоком!») Своїм національним героєм Ігнатьєва вважають болгари. Дипломат доклав багато зусиль до укладення угоди між Росією і Туреччиною про звільнення Болгарії від турків. Саме він підписував цю угоду від імені Росії. Помер у 1908 році. Заповів поховати його у Круподеринцях. Пам'ятний знак синові та іншим морякам встановила дружина Миколи Ігнатьєва.

А ось ще один збіг обставин: родом з Вінниччини перший головнокомандувач ВМС України Володимир Безкоровайний.

Утім, про морську сторінку біографії регіону, яка несподівано виплила на поверхню, згадують не часто. Хіба що росіяни з болгарами порушать тишу чарівного куточка у Круподеринцях. Час від часу їхні представники навідуються до меморіалу і родинного склепу Ігнатьєвих. У Києві є рада ветеранів Тихоокеанського флоту, діє громадська організація «Товариство ветеранів розвідки військово-морського флоту». Силами цих організацій у Погребищі проведено дві міжнародні конференції, присвячені подіям далекої війни. «Знаєте, чому японці не наважилися напасти на Владивосток? — запитує дослідник Іван Скарбовійчук. — Бо там перебувало шість підводних кораблів. Одним з них командував наш Іван Різнич. Поява субмарини викликала неймовірну паніку в екіпажів надводних суден...» Тим часом нашим людям прізвище Різнич мало про що говорить. Принаймні ті, у кого цікавився цією людиною, лише стенали плечима.

Думали, що відкопали могилу попа

Багато літ тому, навесні 1953-го, молодому класному керівникові Гопчицької школи Івану Скарбовійчуку тодішній директор Юрій Храбан доручив прибрати територію навколо школи. Скрізь — каміння. Видовбували його ломом. «Я вдарив ломом біля каменю, а він ледь не провалився в порожнечу», — згадує вчитель-пенсіонер. З'ясувалося, що натрапили на могилу. Спершу відкопали меморіальну дошку. На ній значилося: Різнич Іван Степанович. Роки народження і смерті вчитель тоді не запам'ятав і не записав. У могилі побачили дубову труну. «Ми відкрили її, — продовжує розповідь Іван Скарбовійчук, — як зараз бачу помаранчевого кольору подушечку, на якій лежав череп. Директор повідомив про це голові сільради. Той сказав: «Це могила когось із попів, засипайте її назад».

— Коли потім дивився на те місце, — продовжує вчитель-пенсіонер, — не по собі ставало. Діти бігали по могилі, грали в м'яча, так і затоптали її. Досі те саме роблять. А мені боляче, що навіть не перепоховали людину. Хто б вона не була...

Затоптали... пам'ять

— Здається, я лишився один, хто може показати місце поховання Різнича, — каже Іван Васильович. — Нехай ми тоді не знали, хто ця людина. Але ж тепер маємо його повну біографію. Вже те, що дружина Різнича була сестрою Евеліни Ганської, яка вийшла заміж за Бальзака, свідчить, що мали б оберігати таке поховання...

— Мені вже 82 роки, — з сумом каже вчитель. — Як піду з життя, тоді вже не буде кому показати місце поховання, а як без цього дбати про пам'ять Різнича? Ще коли я працював у школі, бувало, вчителі між собою говорили, що треба щось робити з могилою. Висловлювалися за перепоховання на цвинтарі, хоча я проти того, щоб ворушити останки. Але на тому розмови й закінчувалися.

— Не знаю, чи міг бувати у Гопчиці Бальзак, — продовжує співрозмовник, — документальних підтверджень я не знаходив. Але саме тоді, коли у нашому селі жила сестра Ганської, письменник вінчався з Евеліною у Бердичеві, у 1850 році. Бердичів від нас недалеко. Верхівня, де Бальзак оселився з Ганською, ще ближче. Хіба могли не зустрічатися рідні сестри? А якщо Евеліна вибиралася в гості до сестри, зрозуміло, її супроводжував Бальзак. Це лише здогадки. Хоча при бажанні підтвердження можна знайти у щоденниках письменника того періоду.

Так само нема сумніву, що внук власника маєтку Івана Степановича Різнича — моряк-підводник Іван приїздив або в гості, або на могилу діда. Різнич був не лише відважним моряком. Він видав кілька книг з теорії підводного флоту, розробив команди для підводників. Ними, до речі, досі послуговуються на флоті.

У підводників є один традиційний тост, розповів моряк-підводник, який нині живе у Вінниці, Віктор Ковтун. Це тост за те, щоб кількість занурень завжди дорівнювала кількості повернень на поверхню. Кажуть, тост належить підводнику Івану Різничу. Принаймні так стверджує дослідник, голова ради ветеранів Тихоокеанського флоту, капітан першого рангу в запасі киянин Сергій Смолянников.

Як і де закінчилося земне життя відважного моряка Івана Різнича, не відомо. Вважають, це сталося на морі, у 1918 році. Тоді він перебував у плаванні біля берегів Китаю...

Сільський голова Гопчиці Володимир Журавльов не проти створення Пам'ятного знака і відновлення могили діда підводника. Однак ініціатива мала б виходити від істориків, каже він. А сільрада завжди готова допомогти. Не обійтися і без участі структур, які дбають про збереження культурної спадщини, наголошує керівник села. Бо сама сільрада фінансово не витягне цей віз...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: єдиний в Україні пам'ятник морякам-підводникам — далеко від моря, у селі Круподеринці Погребищенського району; дослідник біографії Різничів Іван Скарбовійчук.

Фото автора.

Обитель слави корабельної

НАШІ НАДБАННЯ

«З приєднанням до Росії Нижнього Придніпров'я імперія потребувала власного флоту. Початок його створення поклало будівництво в Херсоні першого лінійного корабля «Слава Екатерины». Згодом, у 1797 році, тут засновано міську верф», — так розпочинає розповідь на порозі музею Крістіна Драган. 43 роки працює вона бібліотекарем на Херсонському суднобудівному судноремонтному заводі ім. Комінтерну. Заводський музей — її ідея, захоплення, натхнення...

Торік, коли одне з найстаріших підприємств Херсона відзначало 210 літ з дня заснування, музей розширили. Величезний внесок у справу належить Крістіні Францівні. Вона з тих, про кого кажуть «ходяча енциклопедія». Запитай, хто в якому році був директором, заступником, інженером — усіх заводський бібліотекар знає на ймення-прізвище. А галерея портретів керівників за всю історію заводу — то її задум і втілення.

Документи, фотоматеріали музею розповідають і про людей, котрі кували славу відомого підприємства. Тут є свідчення, що перед війною завод розпочав випуск торпедних катерів. А у 1942-му, за розпорядженням Сталіна, чотири торпедних катери переобладнано на гвардійські міномети — «катюші».

Окрема експозиція розповідає про перші повоєнні роки, коли заводом керував Дмитро Котюженко. За його директорства підприємство досягло довоєнного рівня розвитку. На заводі почали зводити землесоси й теплоходи для Волго-Донського пароплавства. Особливо дбав про людей директор у голодному 1947-му: щоб вижити, з робітників він створював риболовецькі бригади, орендував землю, де вирощували городину.

У музеї ви дізнаєтеся й про те, що нинішні заводські дачники, пенсіонери-ветерани, свої шість соток мають завдяки клопотанням одного з директорів заводу. Саме Костянтин Посилін домігся, щоб у дніпровських плавнях, на Великому Потьомкінському острові виділили землю під колективний сад.

Від експозиції до експозиції переходить Крістіна Францівна, від її розповіді оживають старі фотознімки й документи. Макети вітрильників, військових кораблів, мирних суден займають почесні місця серед експонатів.

...Напередодні моїх відвідин, розповіла Крістіна Драган, у музеї побувала мати одного із загиблих в Афганістані воїнів, котрі від заводського верстата пішли служити до Збройних сил СРСР. Схвильована стояла вона перед експозицією, де з фотографії дивився на неї рідний син... Пам'ять — ось що залишається невідворотним, єднаючи миті й століття на землі, де трудиться людина. Хай буде так завжди.

Олена ЛУТЧЕНКО.

На знімку автора: галерея керівників заводу, експонати в руках хранительки музею Крістіни Драган.

Це тост за те, щоб кількість занурень завжди дорівнювала кількості повернень на поверхню

Куликівський «чорний паспорт»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У Куликівці сталася досить неординарна подія, яка пожвавила життя невеличкого райцентру. Про це нас повідомили читачі «Голосу України». В одному з номерів районної газети було опубліковане рекламне оголошення ТОВ "СтелМакс-Україна" про вісьмох мешканців селища з вказівкою дат їхнього народження, паспортними даними, домашніми адресами і лаконічними характеристиками типу «систематичне вживання алкогольних напоїв при виконанні робіт». Підприємство припинило з ними «трудові відносини (за договором виконання робіт) з причин порушення трудової дисципліни та чинного законодавства» і звернулося до інших працедавців з побажанням, що «дана інформація допоможе під час прийняття рішення про працевлаштування цих осіб».

Фактично вказаним особам так було видано «чорний паспорт». Ініціативу керівника ТОВ «СтелМакс-Україна» Ігоря Кононенка підтримали навіть деякі керівники, які теж вирішили оприлюднити свій список випивох та крадіїв.

Однак їх запал охолов після того, як звільнені звернулися із заявою до райпрокуратури, подали позов до суду.

Ігор Кононенко впевнений, що на його боці правда.

— Моє підприємство зареєстроване в Куликівці взимку, — каже бізнесмен. — Я працюю з експортом напівфабрикатів лісоматеріалів до Європи, виготовляю пінопласт. Звичайно, почавши справу в райцентрі, я не мав ілюзій, що до мене на роботу підуть ідеальні працівники. Проте перед ними поставив сувору вимогу: дотримуватись трудового режиму, не вживати алкогольних напоїв. На жаль, є акти, доповідні, які свідчать про те, що прийняті не дотримали взятих зобов'язань. Хто нестиме відповідальність за п'яного робітника, який під час пиляння деревини відріже собі пальці чи руку? Я?! Тому вони й звільнені.

— Але ви звинувачуєте в газеті окремих людей у крадіжці майна. А такі факти не зафіксовано в міліції.

— Я їх не звинувачую у крадіжці. Я розірвав з ними трудову угоду за фактом скоєння крадіжки.

І. Кононенко розповів про збитки, які поніс від деяких найманих працівників. Свою мету оприлюднити їхні прізвища він пояснює так:

— Я дав інформацію іншим підприємцям, щоб вони не наступали на ті самі граблі, що і я.

...З деякими «чорнопаспортниками» мені вдалося зустрітися в Куликівці. Леонід зізнався, що справді випивав.

— Ну, потроху було...

— Щодня і зараз випиваєте?

— Та ні. Це як добре нароблюсь.

— Де працюєте?

— Зараз картоплю вантажу.

Микола теж працює, де прийдеться. Ремонтує дачі в Києві. Восени допомагає батькам порати господарство, корову.

— Ви випиваєте? — запитую.

— А хто зараз не випиває... — відповідає. — Я п'ю тільки після роботи. Перегаром від мене тхне вранці.

Проте заперечує, що вживав спиртне на робочому місці.

— Мені в лікарні дали довідку, що я не алкоголік. А в міліції, що в них не стою на обліку.

Сергія вдома не було, тому спілкувався з його дружиною.

— Мій чоловік кинув ту роботу, — каже, — бо обіцяли платити 900 гривень, а насправді ледь за 200 виходило. А тоді там кран, який він «варив», не закріпили. Він упав. Так йому приписали 2000 гривень.

— Чоловік випиває?

— Та не помічала я за ним цього. Ну, буває у свята деякі.

— Де він зараз?

— Люди просять, він і виконує зварювальні роботи у них...

Прокурор Куликівського району Сергій Гаврилюк повідомив, що після розслідування заяви куликівців з приводу публікації їхніх прізвищ у неприваблививому контексті в газеті райпрокуратурою внесено документ реагування на адресу засновників видання.

— Я розумію пориви роботодавця у справі боротьби з пияцтвом, — зазначив він, — але робити це треба згідно з чинним законодавством. Тільки судовим рішенням можна визнати громадянина винним. Фактично ж заявники не притягалися до кримінальної відповідальності. Відсутні медичні документи, які засвідчували б їх появу на робочому місці в нетверезому стані.

...Порушника трудової дисципліни сьогодні не так-то й просто поставити на місце. Можливо, тому в нас так багато у селах, райцентрах, містах захмелілих «працелюбів», яким важко доручити навіть елементарну справу?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Куликівка
Чернігівської області.

Проза життя й поезія праці Макаренка

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Педагогічний, і не тільки, світ відзначив 120-ліття видатного Вчителя й письменника Антона Семеновича Макаренка. Сьогодні лише в Україні та Росії працюють більш як тисяча шкіл макаренковського типу.

Ми констатуємо: наші казенні будинки випускають у світ зовсім непристосованих до життя дітей; виправні установи не справляються із завданням перевиховання «важких» підлітків. Але чомусь у цій ситуації державні мужі геть «забули» систему Макаренка, на якій частково базується освіта Німеччини, Китаю, Японії, Польщі, Франції та інших розвинених країн. Там давно зрозуміли: система нашого великого співгромадянина — найдемократичніша. Тому що заснована вона на трьох взаємозалежних принципах. Перший з них — обов'язкова праця, джерело добробуту дітей (харчування, одяг, дозвілля). Причому праця не примусова, а в радість, тому що школярі займаються улюбленою справою за власним вибором. Вони, перебуваючи на повному госпрозрахунку, роблять і реалізують власні товари: швейні вироби й меблі, сувеніри й випічку, нехитре домашнє начиння й фрукти-овочі. Звідси принцип другий: самоврядування. Плодами виробництва розпоряджаються самі виробники. Колективна відповідальність за все, що відбувається в навчальному закладі — третій принцип.

Хтось скаже: педагогіка ця не прийнятна в період капіталізму, що вишкірився. Дурниця! Саме в наш час, коли виживає вмілець, здатний аналізувати, управляти й працювати корпоративно, система Антона Макаренка найефективніша.

Учителя, як пам'ятаємо, «з'їли» заздрісники. Якби не залишив він Україну за два роки до смерті, його напевно спіткала б доля багатьох репресованих.

Недалекі чиновники від освіти й сьогодні тупо повторюють своїх попередників зразка 30-х минулого століття: адже виховував Макаренко малолітніх злочинців воєнізованим методом, неприйнятним у демократичному суспільстві.

Для особливо безпам'ятних нагадаю: у колонії, а згодом у комуні Макаренка жили й творили себе не тільки злодії та хулігани. А сувора дисципліна й однострій були більше привабливим антуражем, ніж повинністю.

Про це Антон Семенович сам розповідав: «Коли до мене приїжджали наркомпросівські комісії, дивилися систему моїх рапортів, звичайно, у душі я знічувався, тому що чудово уявляв собі, що вони дивилися на мене й думали: «Начебто і доросла людина, начебто і не дурень, а подивіться, що він виробляє!» А я казав: «Єсть! Єсть! Єсть!» І так я «грав» 16 років... у ту саму горезвісну воєнізацію, за яку мене «їли», — у командирів, у салюти тощо. Це була гра, в якій я брав участь... тому що переконався, що без такої гри складно створити справжній веселий і бадьорий колектив».

В'ячеслав Артюшкін, директор Кам'янсько-Дніпровської школи-інтернату (Запорізька область), тієї заводської прохідної, «что в люди вывела меня», як мені тепер уявляється, вчив нас життя по-макаренковськи. У підсобному господарстві ми допомагали вирощувати корів і свиней, фрукти й овочі, виноград і троянди. Самообслуговування у вигляді чергувань у класах та їдальні; ремонт приміщень і коридорів; уроки праці в майстернях заохочувалися завжди.

Що бачимо в нинішніх школах? Класні кімнати прибирають найняті батьками прибиральниці; в їдальні давно немає підлітків з пов'язками чергового; улітку директор школи драє і фарбує стіни, тремтячи від однієї думки про залучення до цієї нехитрої справи старшокласників. Зате процвітає рукоприкладство, хабарництво з боку окремих «паршивих овець», котрі пліткують про вбрання мами Вовочки й теревенять про низькі зарплати.

Про неї, справді принизливу, багато випускників педвузів навіть чути не хочуть, тікаючи від шкіл, як чорт від ладану. А Макаренко, до речі, закінчивши із золотою медаллю вчительський інститут, мріяв про Московський університет. Але змушений був повернутися в училище на маленькому полустанку. Оскільки грошей за навчання казенний стипендіат державі повернути не міг, довелося шість років відпрацьовувати.

Втім, немає лиха без добра. Аналітики стверджують, що 60–70 нинішніх абітурієнтів не придатні до педагогічної діяльності. Виходить, їх після випуску на гарматний постріл не можна підпускати до школи. Антон Макаренко, який віддав дітям 32 з 51 року життя, стверджував, що вчителів треба шукати в початковій школі. Знаходити й готувати до вчителювання з малих років. Тому що справжній педагог — це талант від Бога. Макаренко — один з них, хоча сам він і «не вважав себе талановитим педагогом». Не вважали, на жаль, і бюрократи від освіти, у тім числі дружина Леніна Крупська. І що? Де її праці з «правильної» педагогіки? Забуті. Ніхто, схоже, не працює за методикою, системою головного педагога країни довоєнних років. А ідеї Макаренка, визнаного ЮНЕСКО одним із чотирьох найменитіших педагогів світу, живуть.

Шкода тільки, що на Батьківщині педагогічного генія немає ні коштів, ні бажання (що більше в дефіциті?) видати автентичне повне зібрання творів Макаренка. За роки незалежності — жодного тому! Водночас кричимо й вимагаємо грошей на створення «Шкіл майбутнього». Так вони вже були! Пошукайте їх і знайдете в того ж Макаренка, Ушинського, Сухомлинського, Сковороди... Вони там, де виховання превалює над навчанням. Там, де, за Антоном Семеновичем, більше вимогливості й багато любові.

Макаренко не терпів стереотипи у вихованні. У кожному учневі бачив особистість. Не забував при цьому про могутню роль суспільства взагалі й трудового колективу зокрема. Якось він видав наказ по колонії про те, що вихованець Н. повинен заходити в колонію тільки через вікно, як він уже зробив це, запізнюючись на обід. А запеклого матерщинника Макаренко привів у ліс, посадив на пеньок і велів голосно лаятися. Після цього хлопчисько не промовив жодного нецензурного слова. Смішне становище краще за будь-яку догану, вважав педагог. А покарання має піднімати особистість, показувати ступінь її відповідальності перед самим собою й колективом. Тих, кого він найбільше поважав, постійно карав за якість провини й вони сприймали це як належне. Рідко хто міг повірити, що найстрашнішим покаранням для вихованців Макаренка вважалося невдоволення Вчителя, його іронічний погляд. І бойкот з боку хлопців, до слова.

Про це говорили нещодавно на зустрічі з журналістами президент АПН академік Василь Кремень, директор Інституту педосвіти академік Іван Зязюн, ректор Полтавського держуніверситету імені Короленка академік Володимир Пащенко, його колеги із цього самого вузу професор Марина Гриньова й доцент Андрій Ткаченко.

— Ми до кінця не знаємо творчість Антона Макаренка, оскільки його великі праці опубліковані з купюрами, — зазначив Василь Кремень. — До речі, росіяни нещодавно видали «Педагогічну поему» повністю. Антон Макаренко ніколи не ототожнював педагогічне навчання й педагогічне виховання. На жаль, значення виховної роботи нині недооцінюється. Плоди цього — на екранах телевізорів, на темних вулицях і в під'їздах. Всі ідеї Макаренка реалізувати неможливо, та й не потрібно. Елементи ж його системи повинні взяти на озброєння ті, кому небайдуже майбутнє дітей.

Викристалізувати все цікаве і корисне у творчості Вчителя, відмовившись від канонізації його, — ось що варто зробити сьогодні, підкреслювали відомі вчені.

Так, лише тепер можна точно уявити особистість Учителя, психолога, філософа — поза сумнівом, глибоко трагічну. Лише тепер, відкривши архіви Москви, Полтави, Харкова, Києва, вчені знаходять нові твори Макаренка і його послідовників, дослідників. Він був канонізований, йому приписували досягнення й педагогічні знахідки інших чудових педагогів, які працювали в колоніях. Але чи його в тім вина? Він завжди був чесний, говорив і писав про свій досвід. Йому вдалося в найскладніших умовах реалізувати багато продуктивних педагогічних ідей і технологій. У цьому унікальність творчості великого Вчителя, послідовників якого стає з року в рік дедалі більше.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «Голосу України».

МАЮ ПРАВО

Пригода з наслідками...

Учасників дорожньо-транспортної пригоди, багатьох водіїв, особливо без стажу, зазвичай охоплює паніка. Однак саме перші дії на місці ДТП (найперше — оформлення документів) мають найважливіше значення для об'єктивного розгляду всіх обставин пригоди в подальшому.

Тож що має робити водій, який потрапив у ДТП:

1. Увімкнути аварійну світлову сигналізацію, а також не забути виставити знак аварійної зупинки. Далі — телефонуйте в цілодобову диспетчерську службу своєї страхової компанії, де вам допоможуть правильно скоординувати свої дії на місці пригоди.

2. Повідомте про ДТП орган чи підрозділ міліції, а також запишіть прізвища, адреси, телефони очевидців та учасників ДТП, дані співробітників ДАІ.

3. До прибуття інспектора ДАІ не переміщуйте транспортний засіб з місця пригоди, а також предмети, які мають відношення до ДТП, на пропозицію від'їхати до узбіччя і там з'ясувати ситуацію — в жодному разі не слід погоджуватись (мотивуючи тим, що ТЗ застрахований). Це можна зробити лише після документального оформлення факту ДТП представниками ДАІ.

Співробітники ДАІ, що прибули на місце події, зобов'язані не тільки опитати всіх учасників та очевидців пригоди, а й скласти за вашою участю протокол огляду місця ДТП та схему ДТП (особливу увагу зверніть на складання саме цього документа: усі виміри на місці ДТП мають проводитись під вашим контролем), вимагайте у співробітників ДАІ довідку про пошкодження вашого транспортного засобу з докладним переліком пошкоджень.

Слідкуйте за тим, щоб в процесі огляду місця пригоди працівниками ДАІ окрім понятих, запрошених інспектором, були присутні й самі учасники дорожньо-транспортної пригоди.

Свої заперечення на дії інспектора, незгоду з будь-якими діями міліціонерів під час огляду місця події викладайте письмово у відповідному протоколі огляду. Оскільки на практиці частіше буває так, що після ДТП водій сидить у машині і лише після закінчення усіх процесуальних дій підписує протоколи, навіть не вникаючи в їх суть.

Якщо ви — учасник дорожньо-транспортної пригоди, варто досить серйозно поставитися до пояснень, що вимагають співробітники ДАІ в письмовій формі. У разі перебування в цей момент у стресовому стані краще перенести розмову на пізніший час, бо давати пояснення — це ваше право, а не обов'язок. Крім того, пояснення, яке складають на місці ДТП, має бути дуже коротким. Достатньо буде вказати, що ви дійсно керували автомобілем та рухалися по даній вулиці в певному напрямі.

Ще одна небезпека криється в можливості домовитися на місці події з іншим учасником ДТП без органів ДАІ, однак майте на увазі, що, вирішивши заплатити гроші за заподіяну шкоду, ви маєте бути абсолютно впевнені, що саме ваші дії стали причиною ДТП. А якщо винна інша сторона, то мають бути певні гарантії, що з вами розрахуються. Один із можливих варіантів — схема дорожньо-транспортної пригоди, яка складається її учасниками, в подальшому згідно з такою схемою можна однозначно визначити, хто винен та яка сума підлягає виплаті постраждалому як компенсація.

Про порядок отримання страхового відшкодування поговоримо в наступному випуску.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 51 (4301)
СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2008

Учора в столичному Українському домі відбувся творчий вечір письменника, громадського і політичного діяча Володимира ЯВОРІВСЬКОГО *(на знімку)*

26–27 березня в Києві проходитиме Всеукраїнський форум інтелігенції

ХРОНІКА

➤ *КРИМ*

Струни душі на честь поетеси

У Ялті 137-річчя Лесі Українки Кримський гуманітарний університет та музей поетеси відзначають святом «Сім струн».

Тут нагороджують переможців кункурсу фотоаматорів «Легенда поруч», кожен учасник якого сфотографував біля музею Лесі два «закоханих дерева» — кипарис і акацію, висаджені в пам'ять про романтичну історію. 110 років тому свій день народження Леся відзначала в Ялті. На ялтинській набережній вона познайомилася з Сергієм Мержинським. Закохана в нього поетеса створює «Блакитну троянду». А через кілька місяців біля помираючого Мержинського вона за одну ніч пише драму «Одержима».

Журі визначило п'ять дипломантів. 12 кращих робіт протягом весни експонуватимуться на виставці «Фотолегенда» в Музеї Лесі Українки. Ці знімки вміщено й на сайті музею.

Інша грань Лесиного свята — виступи створеного при музеї народного театру «Сім муз». Його актори — студенти Кримського гуманітарного університету, а режисери й продюсери — викладачі кафедри української філології та музейники. Театр показав прем'єру вистави «Щастя» (режисер — Олександр Вісич, продюсер — Світлана Кочерга). Тут поєднано образи творів Лесі — «Камінний господар», «Дон Жуан», «Касандра» й «Ізольда Білорука».

Віктор ХОМЕНКО.

➤ *ТЕРНОПІЛЬ*

Леся — своя серед молоді

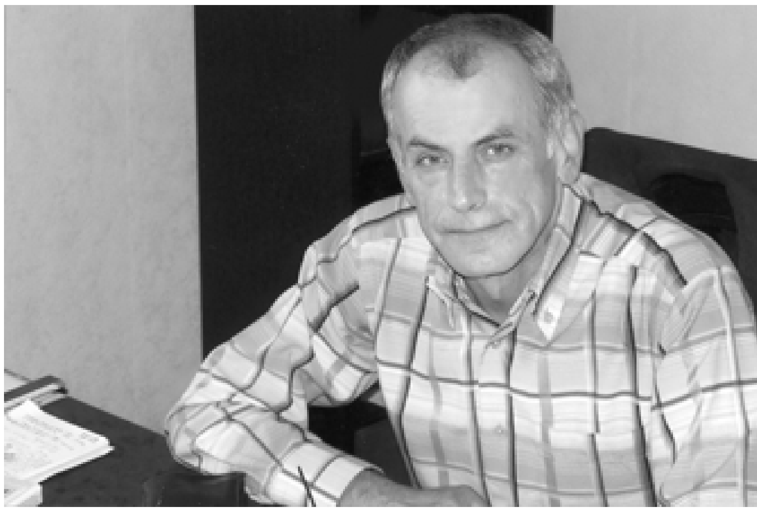
Це засвідчив творчий вечір «Я лишила вам слово», що відбувся у дитячоюнацькому центрі Тернополя з нагоди 137-ї річниці від дня народження поетеси. Чим приваблює Леся Українка сучасну молодь? Передусім силою духу, тверезою любов'ю до України, глибиною думки і ліризмом. Молоді люди не лише читали поезію Лесі, а й підготували плакати з її віршами, які розмістили у людних місцях обласного центру.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

На терезах вічності

ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

Добра талановита російська література України сьогодні в пошуках героїв, антигероїв. Російський письменник, котрий живе на цій землі, що називається найласкавішими словами тутешніх людей, також несе величезну відповідальність за все, що відбувається і йде як борг, як обов'язок бути не чужинцем, а істинно своїм. І це своє, письменницьке, залишати хоча б на деякий час цьому своєму, тутешньому життю.

Великий борг російського літератора перед геніальними іменами. Тут писали Микола Лєсков, Іван Бунін, страждаючи отут, жив і тріумфував добірним, вишуканим словом Віктор Некрасов. Тепер багато говорять про шолоховське коріння, українське коріння. А що? Співучість його прози — справжні українські мотиви. Тут святі могили Олександра Гріна і багатьох інших. Тут севастопольські стежки і стежинки Аркадія Аверченка. Його гумор і сатира ставили на місце геніїв-революціонерів з їхніми теоріями підкорення віри народів у свою людяність, простоту і довіру самому собі.

Це золоті розсипи і світової літератури, її піднебесного інтелектуального капіталу.

І пам'ять найкраще завжди нагадує російському письменникові, котрий живе тут, що варто робити йому. І нині читаються книжки, написані на цій землі. Яка це найвища планка!

ІЗ ДОСЬЄ:

Дебютом Анатолія Криму в драматургії стала (поставлена в 1974 році на сцені Саратовського академічного драматичного театру ім. К. Маркса) п'єса «Довга дорога додому...»

За тридцятип'ятирічну роботу в драматургії ним написано десять п'єс, що поставлені на сценах більш як сорока театрів. Найвідомішими є комедія «Фіктивний шлюб» (1982 р.), «Нелегалка» (2002 р.), «Євангеліє від Івана» (2003 р.), «Заповіт цнотливого бабія» (2004 р.). П'єси виходили окремими збірками чотири рази.

На кіностудіях знято телефільми «Повернення блудного чоловіка», (студія «Паноптикум»), «Жадання екстриму» (телеканал «1+1»), «Квартет для двох» (студія Film u. a) та інші.

А. Крим відомий і як прозаїк. Ним написано романи «Вибір», «Межа дощу», «В очікуванні месії», збірки повістей і оповідань «Чакона», «Заручники готелю «Європа», «Оповідання про єврейське щастя». В 2006 році вийшов двотомник вибраного.

З 2004 р. Анатолій Крим — секретар Національної спілки письменників України, заслужений діяч мистецтв України, консультант Комітету з культури і духовності Верховної Ради України.

Наприкінці минулого року я як голова журі з присудження літературної премії імені Володимира Короленка НСПУ за кращу російську прозу зіштовхнувся з книгами Анатолія Крима.

— Так, — корив я себе, — ми мало знаємо одне одного. Образи, які вже створив російський письменник Крим, — для грунтовного дослідження. Багато крикливого, що навіть викликає часом вогонь на себе (щоб якось відзначитися!), є в сучасній російській українській літературі. Справжній письменник, який має душу і сумління, обов'язково пише і про те, де він живе. Якщо він не хоче тут жити — він їде, шукає іншого.

Анатолій Крим залишав Україну. І тихо повернувся. Він так скучив за всім, що навколо! Він трепетний у любові до всього цього. Усе написане в минулому — теж здається: співає в нього ця земля.

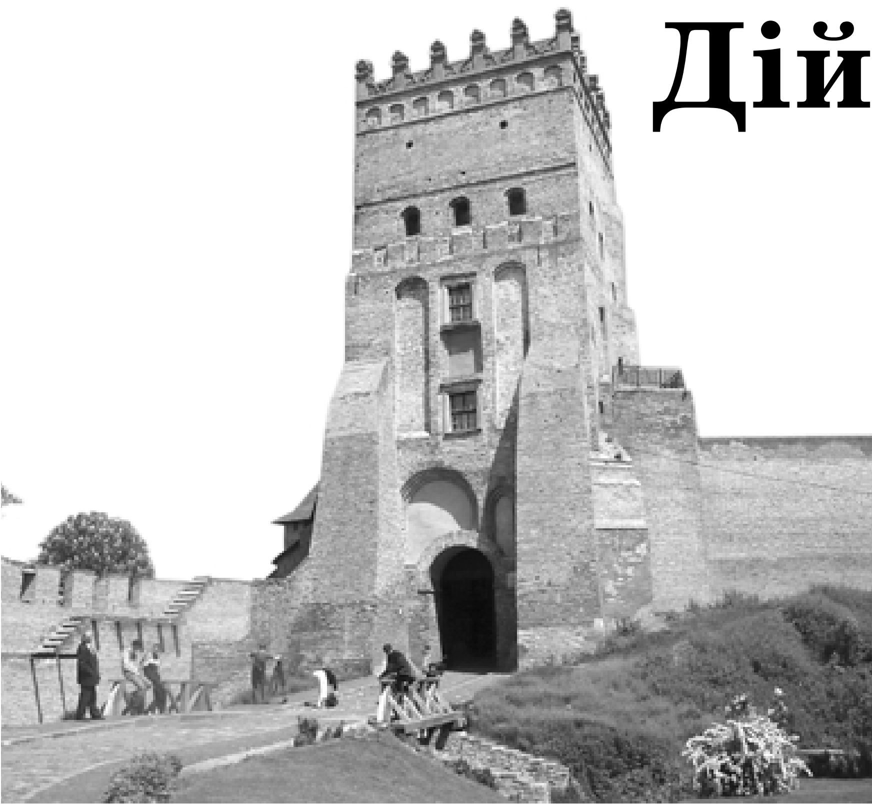
Україна з малоліття дає йому сюжети великої землі, що живе і нині в тривогах, болях за родову суть. Образи сучасника в нього гідні класичної літератури, що тут залишена предками.

Журі торік одноголосно присудило йому літературну премію ім. В. Короленка за «Оповідання про єврейське щастя».

— Ви пройшли нелегкий шлях від провінційного журналіста до днів, коли шанувальники пізнають вас на вулиці. Ваші книги читають, а п'єси, що йдуть на сценах багатьох театрів, стали помітною культурною подією. Хочеться дізнатися, кого ви виділяли в літературі, хто для вас — учитель, друг, наставник?

— Мені пощастило того дня, коли в казармі військової частини, де я проходив службу, з'явився Юрій Рибчинський. Незважаючи на свою молодість, він уже друкувався, був відомий у літературних колах, його вірші читав В'ячеслав Сомов на концертах. А я ніколи й гадки не мав про літературу, готувався продовжити кар'єру музиканта. Але... скрипка і копання траншеї «від паркана до обіду»? Юра став приносити з дому до казарми (а служили ми в Києві) книжки, правив мої нариси, що їх я писав для армійської преси, а потім прилучив мене до драматургії. Театр я любив і навіть під час навчання в Хмельницькому музичному училищі грав в оркестрі місцевого театру. З першою п'єсою я вступив до Московського літературного інституту імені М. Горького, де вчився в семінарі Віктора Розова. Звичайно, наставництво такого майстра та й сама атмосфера інституту відіграли свою роль, але в мене був ще один учитель — Лесь Танюк, у той час режисер одного з московських театрів. Саме він

Дійшла черга

У Львові, в колишньому палаці Потоцьких, а нині Львівській картинній галереї, голови Волинської, Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської, Тернопільської та Хмельницької областей підписали декларацію, якою підтримали ініціативу громадських організацій регіону про оголошення 2008 року Роком замків та палаців Західної України.

Керівники представницької влади цих областей, беручи до уваги особливе значення замкових та палацових комплексів для розвитку туристичного потенціалу України, історичної спадщини для виховання молоді, домовилися об'єднати зусилля для збереження автентичності та самобутності замків і палаців регіону, сприяти їх популяризації. Передбачається також взяти під опіку організаційні заходи, пов'язані зі збереженням цих визначних пам'яток минувшини. Учасники зустрічі звернулися до Президента, Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра України, зарубіж-

Російський письменник, котрий живе на цій землі, несе величезну відповідальність

розкривав мені лабораторію драматургії, учив, «як робити п'єси». Якби не було Танюка, навряд чи я став би хорошим драматургом.

— Про останню вашу книгу «Оповідання про єврейське

своє власне світовідчуття. Але особисто я — старомодний, як реаліст середини дев'ятнадцятого століття. Я люблю традиційний театр, у якому дуже важлива якість діалогу. Хоча в декількох своїх п'єсах («Запо-

«Сяйво», наші земельні ділянки було виведено з власності або статусу довічного користування через що скоротилися, як шагренева шкіра. І в Ялті, і в Коктебелі. Навіть на Банковій тихою сапою відрі-

тільки відновлюють наше господарство, а й розширюють його, а головне —ми поступово повертаємо весь господарський механізм обличчям до його власника. Хочу відзначити, що це заслуга

й людинолюбства

щастя» чимало говорять, її перекладають на багато мов, готується нове видання. Вона пронизана доброю, неординарною долею героїв. Як вона задувалася? Коли прийшло бажання і сміливість написати все так, як написано? Що залишилося за «бортом» дуже цікавого твору?

— Мені важко визначити, що саме є поштовхом до написання тієї чи тієї книжки. Напевно, кожне оповідання, повість, п'єса лежать у тобі, як зерно озимих, очікуючи часу, коли можна проростати. В кожного письменника це відбувається по-своєму, і незважаючи на те, що є безліч дуже цікавих підручників з літературознавства, ніхто не може математично точно розрахувати, як це відбувається. Художнє тлумачення творчого процесу найкраще зобразив К. Паустовський у «Золотій троянді».

— Ваша драматургія дуже пристрасна, незвичайна. Це все нове, не підгляньте в інших, це — своє. Поділіться з читачами вашим баченням сучасної драматургії, що допомагає нинішній людині жити душею, серцем, бути милосерднішою, чистішою. Одне слово, залишатися людиною.

— Драматургія в кожну епоху є дзеркалом цієї самої епохи. Але справжньою вона стає тільки тоді, коли в ній звучать вічні істини, культивуються вічні цінності. Недарма тільки в драматургії присутній такий суто театральний термін, як «катарсис» — очищення, коли, переживши з героями всі перипетії сюжету, проживши за дві години з цими самими героями ціле життя, глядач розуміє, що це все і про нього, про його долю, про його пошуки, сумніви, перемоги і поразки. Сучасна драматургія сьогодні теж у пошуку, молоді шукають нових форм, захоплено розробляють жанр «фентезі», тягнуть на сцену містику, замішуючи її на елементах «театру абсурду», і, напевно, в цьому немає нічого дивного чи поганого. Зрештою, в кожного з нас

віт цнотливого бабія» і «Осінь у Вероні») не міг утриматися і вибудував сюжети в апокрифічному жанрі.

— Ваші романи «Вибір», «В очікуванні месії», як мені відомо, читають і нині всі покоління, вікової планки немає. Розкажіть, як вони вами створювалися в той нелегкий час і «внутрішньої», і «зовнішньої» цензури. Які «шари» вашого, тоді описаного життя захопили вони? Як вливалися у світ «підйомів» соціалізму, його застоїв? Як увійшли в перебудову?

— Із названих вами творів, мабуть, тільки «В очікуванні месії» пережило епоху літератури соцреалізму. Наївно звинувачувати в усьому цензуру, що тоді лютувала. Цензор жив у нас самих. Ще великим було бажання за будь-яку ціну брати участь у літературному процесі. До речі, я тільки років десять тому зрозумів, чому в Літінституті Віктор Розов багатозначно радив нам писати «в стіл». Адже ми знали, що писати треба «у видавництво!»

— Ви сьогодні ввійшли в керівництво НСПУ як розважливий і розумний адміністратор. Письменники, які настраждалися через негаразди, вдячні вам за зміни. Розкажіть читачам газети «Голос України», як виправляється нині письменницьке господарство?

— Трохи менше як чотири роки тому, коли Володимир Яворівський запросив мене на роботу до НСПУ, письменницьке господарство — це було сумне (якщо не сказати різкіше) видовище. Нескінченні суди, позови, відсутність важливих документів, невміння керувати величезним господарством — і все це помножене на запеклу боротьбу, що її із НСПУ вів колишній режим (згадайте лютий 2004-го, і де письменники проводили з'їзд!), негативно вплинули на наше господарство. Не хочу звинувачувати нікого з попередників, але за роки незалежності ми втратили 1-й корпус у Ялтинському будинку творчості, магазин

зали величезний шматок, а потім під шумок продали комерційній структурі. Перед початком помаранчевої революції НСПУ мало більш як 1 млн. грн. боргу, напіврозвалені корпуси будинків творчості. Сьогодні картина дещо інша. Звичайно, довелося рятуватися від багатьох «діячів», що жили за рахунок письменників. Найголовнішим завданням, хоч як це дивно, була зміна психології у підходах до нашого господарства. Не секрет, що поки керівництво НСПУ боязко сиділо по кабінетах, найняті їм «директори» хоробро експлуатували майно, не бажаючи слухати, що воно належить письменникам, створене на відрахування з їхніх гонорарів. Для докладного звіту потрібна велика газетна площа, але сьогодні ситуація стабілізувалася. Ми почали ремонти в усіх будинках творчості, знайшли нормальних інвесторів, добросовісних орендарів, котрі не

всього керівництва НСПУ, і, звичайно, наших письменників-депутатів та ветеранів.

— Від вас, як письменника, ваші нові шанувальники чекають багато чого. До вашого слова прислухаються. Над чим працюєте? Як вибираєте час на літературу? Що, як то кажуть, у письменницькому загашнику?

— На жаль, часу на повноцінну творчу роботу немає. Пишу, переважно, вихідними днями. Захопився кіно і радий, що протягом останніх двох років за моїми сценаріями вже знято п'ять фільмів. Хочу закінчити кілька оповідань і нову п'єсу, а якщо пощастить із часом, то спробую почати писати книжку, про яку давно мрію. Головну книгу, що в кожного з нас ще попереду.

— Побажаємо вам усього найкращого. В усіх ваших починаннях нехай супроводжують добро і порядність.

Розмову вів
Володимир ЮГОВ.

***P. S.* Від Анатолія Крима я довідався: «Оповідання про єврейське щастя» от-от будуть перевидані. Книжка порадує нових його шанувальників. Серед них, упевнений, будуть читачі, котрі досконало володіють українською мовою. Десятирічний мій досвід роботи в президії НСПУ свідчить: для справжнього шанувальника книги, її значимості для суспільства немає дешевих протекцій, т. зв. рецензій, що умисно звеличують автора лише за те, що не має дорогоцінної ваги літератури в каратах. Карати — каратами, але зважувати «заради товаришування» не золото, а, скажемо, мідь — не одне й те саме. Спілка письменників, хоч би як комусь хотілося, ніколи не поділялася за національностями. В нинішній Спілці є російська рада. Великі попередники прислухалися одне до одного, розуміли одне одного. Якщо йшла боротьба за виживання хорошої книги, вони робили це й у тодішніх умовах, нерідко всупереч верхнім поверхам ЦК. На моєму досвіді — потужна підтримка творчості Євгенія Пашковського російськими письменниками. Тепер вони, як і їхні українські колеги, підтримують роман Василя Шкляра «Ключі». Вперше він друкувався в російськомовній газеті «Киевские ведомости» українською мовою. Хороша річ завжди — і сюрприз, і добро, й іносприйняття. Нині роман, що пройшов нелегкі випробування, висунуто на здобуття найвищої національної літературної премії — Шевченківської.**

Чимало очікується змін в утвердженні справжньої прозової чи поетичної книги, що націю читатиметься як краща національна духовна цінність. Світ літератури не вмирає. Він постає на повний зріст за опору не зовсім далекого за поглядами політичного часу.

Література Анатолія Крима, його слово — в нинішньому авангарді. Він прожив у цьому неспокійному часі в різних географічних вимірах. Він знаходить свій шлях до сердець сучасників.

В. Ю.

і до замків та палаців

них регіонів та міст, які мають побратимські відносини з нашими регіонами і містами, міжнародних організацій, громадських діячів із закликом долучитися до ініціатив, зазначених у декларації.

Очікується, що незабаром підписи під цим документом поставлять і голови обласних рад Рівненської та Чернівецької областей, які не зуміли прибути цього дня до Львова. Адже ініціативу може підтримати будь-який регіон України.

Волинь, яка має чимало визначних пам'яток минувшини, запропонувала для першочергового втілення ідей декларації Луцький замок, замково-палацовий комплекс князів Радзивіллів у селищі Олика і палац родини Липинських в селі Затурці Локачинського району.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: в'їздна вежа Луцького замку давно стала символом не лише обласного центру, а і всієї Волині; замково-палацовий комплекс князів Радзивіллів у селищі Олика.

Фото автора.

ХРОНІКА

Середні віки на передньому плані

За роки незалежності України відбувається переосмислення історії, культури, літератури давніх часів, зокрема епох Середньовіччя, Ренесансу і Бароко. Особливе значення має формування нової наукової традиції в оцінці середньовічної спадщини (X — середина XV століття), що в радянські часи було прерогативою російських вчених. Важливим кроком на цьому шляху стала монографія Ради Михайлової «Художня культура Галицько-Волинської Русі» (К.: Видавничий Дім «Слово», 2007).

Ця праця є першим історико-теоретичним дослідженням художньої культури одного з найбільших територіально-політичних утворень українського середньовіччя — Галицько-Волинської Русі, культурна традиція котрого є важливою складовою національної духовної спадщини. Автор пише: «Невідомі митці — наші далекі пращури — передали в художніх образах думки й почуття, взірці майстерності та вміння, скарби духовності й змістовності. Ї творіння важливі нині як приклади цивілізаційної зрілості народу, її духовний досвід є безцінним набутком як міра розуміння власного історичного шляху та місії серед інших народів. Мистецька культура Галицько-Волинської держави набуває ваги ще й тому, що додає інформації для відповіді на сучасні запити громадського розвитку України, коли суспільство висуває на передній план питання вироблення ідеалів задля її відродження та всілякого піднесення нації».

У книзі шість розділів: «Місто», «Влада», «Військова дружина», «Церква», «Народ», «Контакти і зв'язки» та три додатки: «Речові скарби Галицько-Волинської Русі (список)», «Словник історичних географічних назв», «Словник імен». Цікаво і по-науковому глибоко та аргументовано виписано в роботі образ міста, зокрема Холма, що зроблено на основі колосальної джерельної бази. Новаторським є погляд дослідниці на феномен влади, зокрема оцінка впливу князівсько-боярського середовища на формування художньої культури, що знайшла свій вияв, зокрема, у виготовленні печаток, одягу, прикрас. Відкриттям Р. Михайлової слід назвати зроблений нею аналіз обряду коронацій, де вона акцентує увагу на синтезі європейських традицій із національними. Нову наукову оцінку дає авторка взаємовпливам князівської культури та фольклору. Цікавим і новим є її погляд на культ вершництва, вплив християнства на військову героїку. Дослідниця фактично вперше дала системний аналіз міжнародних зв'язків Галицько-Волинської Русі, зокрема, з Візантією, країнами Закавказзя, державами Сходу та Азії, Балканськими державами, Литвою, Німеччиною, Угорщиною, Великою Моравією, Чехією, Польщею.

Монографія є важливим кроком на шляху вивчення художньої культури доби українського Середньовіччя. Новий погляд на проблему дає всі підстави називати працю Ради Михайлової важливим відкриттям у дослідженнях культури Галицько-Волинської Русі.

Оксана СЛІПУШКО,
доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Олег ОБУШНИЙ: «Ми взяли землю в оренду в прийдешніх поколінь, і тільки від нашого ставлення залежить, що ми залишимо їм у спадок»

Одночасно з прийняттям закону про Державний бюджет України на 2008 рік та внесенням змін до деяких законодавчих актів України відбулися зміни в Земельному кодексі України, згідно з якими продовжено мораторій на продаж землі та напрацьовано низку нормативно–правових актів. Чи будуть протидіяти нововведення тіньовому продажу землі сільськогосподарського призначення? Про це наша розмова із заступником голови Чернігівської обласної ради, головою регіональної організації партії Народний Союз «Наша Україна» **Олегом ОБУШНИМ (на знімку).**

— Насамперед зазначу, що Конституція України (стаття 13) проголосила право власності на земельні та інші природні ресурси українського народу, який має право володіти, користуватись і розпоряджатись цим багатством. Одночасно Основний Закон (стаття 14) закріпив положення щодо гарантії права власності на землю і гарантує рівність усіх суб'єктів права власності на неї, як кожного із громадян і юридичних осіб, так і територіальних громад та держави.

У грудні минулого року було прийнято закон про Державний бюджет України на 2008 рік та доповнення до деяких законодавчих актів України і, зокрема, до Земельного кодексу України. На жаль, цей документ приймався поспіхом і містить чимало протиріч. Його потрібно суттєво доопрацьовувати, адже в ньому є такі статті, які кардинально змінюють систему земельних відносин в нашій державі. І не ведуть до прогресу у стосунках між державою та громадянами.

Зокрема, цю проблему створює стаття 124 змін до Земельного Кодексу України, яка викладена в такій редакції: «набуття права оренди земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється виключно на аукціонах, крім земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, які перебувають у власності громадян і юридичних осіб і в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі». Або частина друга статті 127 викладена в такій редакції: «продаж земельних ділянок державної та комунальної власності громадянам та юридичним особам здійснюється на конкурентних засадах (аукціонах), крім викупу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що є власністю покупців цих ділянок, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі».

— Олеже Олексійовичу, як ці законодавчі норми позначаться на ситуації в державі?

— Аналізуючи затверджені зміни, для порівняння наведу приклад. Раніше, коли суб'єкт підприємницької діяльності мав намір взяти в оренду землю, то це питання розглядали органи місцевого самоврядування та виконавчої влади і виділяли землю. Нині ситуація змінилася, бо в законі сказано, що земельні ділянки в оренду і на продаж виділяються на конкурентних засадах. З однієї сторони — це добре, бо буде наповнюватися бюджет і здорова конкуренція певним чином стимулюватиме розвиток бізнесу. Але, з другого боку, нововведення рівняє всіх під один шаблон, що не дає змоги розвивати соціальну сферу та інколи призводить до хаосу в сфері підприємництва. Адже вже зараз очевидно, що аукціон на оренду певної земельної ділянки в переважній частині випадків буде вигравати той підприємець, який захоче відкрити, наприклад, казино, якийсь розважальний заклад чи велике торгове підприємство, а не ті суб'єкти господарювання, що матимуть намір побудувати, наприклад, лікувальний центр чи спортивний майданчик. Незрозуміло, в який спосіб тоді можна буде покращувати медичне обслуговування, розвивати освіту, культуру, мистецтво чи той самий малий бізнес? Доволі часто виникають такі випадки, коли потрібно негайно надати згоду для отримання дозволу на оренду землі несільськогосподарського призначення, але згідно зі змінами цей процес гальмуватиметься. Маю на увазі, до прикладу, оренду земель несільськогосподарського призначення службою автомобільних доріг для обслуговування шосейних трас, забезпечення протипожежної безпеки. Ну, як можна виставляти на аукціон земельну ділянку, коли в нас однією дорогою місцевого чи державного значення опікується одна й та сама служба автомобільних доріг. Подібних прикладів можна навести багато. Тобто, як завжди, в нашій країні розглядається тільки один бік проблеми: не вистачає зернових, то давайте скрізь сіяти кукурудзу (як це було за правління Хрущова); громадяни вживають багато алкогольних напоїв — то що, треба вирубати виноградники (як було за генсека Горбачова), а зловживання із землею попереджати виключно аукціонами? Тобто, все-таки потрібно, щоб для вирішення соціальних проблем земля надавалася місцевою владою без проведення аукціонів, так само як і на розвиток важливих інвестиційних проектів, віддача від яких буде не сьогодні чи завтра, а, можливо, через 10 років і більше. Навіщо тоді місцева влада, якщо через ці зміни до закону вона позбавляється права планувати розвиток своїх територіальних громад.

— Хто має право проводити аукціони?

— Стаття 137 Земельного кодексу змінена так: «Проведення земельних торгів здійснює юридична особа, яка має дозвіл (ліцензію) на проведення земельних торгів, на підставі договору з відповідним органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, чи державним органом приватизації, чи центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів». Це говорить про те, що юридична особа обов'язково повинна мати ліцензію для проведення цих торгів. На жаль, жодна організація нині не має ліцензії на проведення як аукціонів з продажу земельних ділянок, так і оренди земельних ділянок. І це проблема. Бо зараз навіть не вирішено, який саме орган надаватиме ліцензії. Це призводить до зволікання та затримки розвитку підприємницької діяльності і захисту соціальної сфери. Тобто, в прийнятих нововведеннях не все продумано і доведено до логічного завершення. Приміром, щоб не трапилося зловживань стосовно ліцензування, треба запровадити однакові критерії надання ліцензій організаціям.

— Як, на вашу думку, можна виправити ситуацію?

— Я вважаю, що потрібно в квітні цього року, не пізніше, переглянути Бюджетний кодекс і внести зміни, які відповідали б потребам нашого суспільства. Депутати органів місцевого самоврядування висловлюють власне бачення стосовно шляхів вирішення проблемних питань і направляють звернення до парламентських комітетів, до тих депутатів, які закріплені за нашою областю. Приміром, доводимо свої міркування щодо законопроекту «Про боротьбу з організованою злочинністю» і Бюджетного кодексу. Дуже хвилює питання з державними закупівлями. Ми порушуємо ці питання задля того, щоб просто легше жилося нашим громадянам. Тому що часто закони приймаються людьми, абсолютно відірваними від нашого сьогодення і суспільства. Потрібно, щоб усі процеси йшли об'єктивно, і громадяни відчували допомогу влади.

— Які ваші міркування з приводу незавершеної землевпорядної документації, котра розпочата суб'єктами підприємницької діяльності (фізичними чи юридичними особами) у 2006 та 2007 роках?

— На мою думку, ті організації, яким органи місцевого самоврядування, виконавчої влади надали дозволи на складання проектів землеустрою стосовно відведення земельних ділянок в оренду протягом 2006 та 2007 років, тобто до набрання чинності Законом України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України», повинні отримати землю в оренду без перешкод.

Суб'єкти підприємницької діяльності мали певні фінансові затрати на виконання землевпорядної документації. Отримали майже всі погодження відповідних служб згідно з чинним земельним законодавством. Процес отримання земельної ділянки в оренду часто затягується до 2 років. Та й відповідно до частини першої статті 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. А до набрання чинності Законом України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» діяла правова норма, яка не забороняла відводити в оренду земельні ділянки без проведення торгів.

— Не менш важливим сьогодні є питання продажу земель сільськогосподарського призначення. Бо продовження мораторію на продаж землі спричинило неоднозначні міркування в громадян. Ви їх поділяєте?

— Справді, в суспільстві існують діаметрально протилежні думки, бо ринок сільськогосподарської землі в Україні мав запрацювати ще торік, але термін мораторію знову продовжено. Швидше за все, він переноситиметься ще не раз. Бо в нашій державі ще й досі немає досконалих правових механізмів, які забезпечували б захист прав дрібних власників землі у відносинах з крупними землевласниками.

Статистика свідчить, що близько 30 відсотків власників земельних паїв не мають правонаступників. Як наслідок, у них відсутня мотивація до збереження права на ці земельні паї. Майже 55 відсотків — це особи пенсійного віку, з невеликими доходами. Тому ці власники, в більшості своїй, мають бажання продавати земельні ділянки. Це є підтвердженням того, що земля повинна стати товаром. Але і земля, і самі власники мають бути захищеними. На моє переконання, всі питання стосовно ринку землі мають розумно регулюватися на державному рівні. Нам потрібно брати приклад із цивілізованих країн. Скажімо, в Польщі іноземним громадянам, тобто нерезидентам, дуже важко купити землю. Бо потрібен спеціальний дозвіл Кабінету Міністрів.

Перебуваючи торік у цій європейській країні, ми дізналися, що її уряд неохоче надає іноземцям це право, а віддає перевагу своїм громадянам. Але, знову ж таки, встановлена певна максимальна межа на придбання земельних ділянок, щоб не допустити утворення латифундій, як за часів феодалізму. Пам'ятаєте, як у класика сказано: «Їдеш один день, і навкруги чия земля? — Калитчина. Їдеш другий і третій день, а все ще земля Калитчина». Так от, щоб таких латифундистів у нас не було, вважаю, що потрібно встановити максимальну межу придбання земельних ділянок фізичною та юридичною особами. Приміром, встановити норму, що кожній фізичній та юридичній особі надається право мати у власності 50 чи 100 га землі. Але, це як приклад, зрозуміло, що норми мають визначати експерти, науковці й державні структури.

Коли ви мене запитаєте: «Як контролювати максимальні норми придбання землі юридичними особами?» — я відповім так: «Оскільки засновниками і власниками підприємств в основному є фізичні особи, то реєстр з виділення земельних ділянок має вестися Державним земельно-кадастровим центром по кожному засновнику підприємства, який придбав у власність земельну ділянку (бо одна фізична особа може одночасно бути засновником декількох юридичних фірм і на кожну з них отримати кілька земельних ділянок)». На мою думку, саме такий підхід повинен стати критерієм контролю за наданням земельних ділянок у власність. Це задля того, щоб не було монополізації землі однією і тією ж юридичною особою, що, на жаль, відбувається сьогодні.

І по-друге, так само, як в Польщі, треба надавати право на придбання земельних ділянок для нерезидентів тільки за рішенням Кабінету Міністрів. Тому що є певні занепокоєння. Оскільки нині йде конкуренція за ринки збуту. Приміром, іноземні товаровиробники з Бельгії, Голландії, Австрії, які збирають надзвичайно великі врожаї зернових (більш як 80 центнерів з гектара), зацікавлені в тому, щоб не було в них конкурентів в Україні. Бо бояться потенціалу нашої держави. Тому є побоювання, що іноземні інвестори можуть викупити величезні площі земельних ділянок, залишити їх заростати бур'янами і в такий спосіб позбавити нашу державу конкурентної спроможності.

Отже, я вважаю, що насамперед треба віддавати переваги українському інвестору, який піклуватиметься про соціальний захист людей та розвиток інфраструктури сільських населених пунктів. Нині меценатство все-таки відроджується. Можна навести чимало прикладів, коли керівники сільськогосподарських товариств, заробляючи гроші за рахунок господарювання на землі, вкладають значну їх частину в газифікацію, розвиток соціальної сфери, освіти, охорони здоров'я та культури. Хоча за законом вони не зобов'язані цього робити, але роблять, бо переймаються проблемами українського села. Своє завжди більше болить.

Держава повинна захищати вітчизняних сільгоспвиробників і допомагати їм виходити на зовнішні ринки. Дуже добре, що Україна врешті-решт вступила до Світової організації торгівлі. Була досить дивна ситуація. Членами СОТ є 147 країн світу, в тому числі й більшість країн Африки. Лише Лівія, Алжир, Судан, Еритрея, де постійно йде війна, та Ефіопія, Джибуті, деякі країни третього світу інших континентів та СНД не вступили до Світової організації торгівлі. А Україна, в центрі Європи, до сьогодні залишалася на задвірках цієї світової організації. Нонсенс. Однозначно, що вступ України до СОТ стимулюватиме розвиток, вихід на зарубіжні ринки, покращання якості товарів, якими користуються наші співвітчизники, тощо.

Безперечно, що рано чи пізно ринок землі все одно доведеться відкривати, і ми маємо бути готовими до цього. Оскільки земля — це основне наше багатство, значна складова національної безпеки нашої держави, тому потрібно продумати ступені захисту, і, безумовно, всі ці питання потрібно вирішити досить виважено і справедливо — на користь України і всіх її громадян.

Інтерв'ю взяли
Світлана КОВАЛЕНКО,
Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Статистика свідчить, що близько 30 відсотків власників земельних паїв не мають правонаступників

Ліквідатор ТОВ «ТД «Алмаз Ойл» та ПП «Центр антикризових технологій»

повідомляють про проведення чергових торгів (акціону) з продажу майна боржника — автомобілю «Крайслер 300с RWD», 2004 року.

Початкова ціна продажу 175918,00 гривень.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни майна, що реалізується перераховується покупцями на р/р боржника ТОВ «ТД «Алмаз Ойл» в банку: Філія «Запорізьке регіональне управління» Відкритого акціонерного товариства Банк «Фінанси та кредит», ЄДРПОУ 25821086, МФО 313731, р/рахунок № 26000001069001, 69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 39.

Реєстраційний збір 17 грн. перераховується ПП «Центр антикризових технологій»: м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 158, оф. 227.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: ab_zap@ukr./net, www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 228-30-35.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 28 березня 2008 року об 11-00 годині за адресою: 69005, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 158, оф. 227.

Відкрите акціонерне товариство «Економіко-правова фірма «Канон» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів.
Збори відбудуться 29 квітня 2008 року о 14:00 годині в приміщенні ВАТ «ЕПФ «Канон», розташованого за адресою: м. Суми, вул. Козацький вал, 2-А.

На загальні збори виносяться такі питання порядку денного:
1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності ВАТ «ЕПФ «Канон» за результатами 2007 р.
2. Про визначення основних напрямків діяльності товариства на 2008 р.
3. Про керівні органи товариства.
4. Про договірні відносини.

Реєстрація акціонерів розпочнеться о 13 год. 30 хв.

Шановні акціонери ВАТ «Український банк реконструкції та розвитку» повідомляє Вас, про внесення доповнень до порядку денного загальних зборів акціонерів скликаних на 31 березня 2008 року наступними питаннями:
1. Внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Український банк реконструкції та розвитку».
2. Внесення змін та доповнень до «Положення про Спостережну Раду Банку».
3. Внесення змін та доповнень до «Положення про Правління Банку».

З документами, що стосуються питань порядку денного акціонери ВАТ «Український банк реконструкції та розвитку» можуть ознайомитись до дати проведення зборів за адресою: м. Київ, вул. Горького, 180 (11 поверх), за місцем розташування ВАТ «Український банк реконструкції та розвитку».

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 28.08.2007 р. порушено провадження у справі № Б40/241-07 про визнання банкрутом ТОВ «Світоч» (52512, Дніпропетровська обл., Синельниківський район, с. Кислянка, вул. Виконкомівська, 10; код ЄДРПОУ 30791571; п/р 26001125351001 в КБ «ПриватБанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305299).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 27.09.2007 р. ТОВ «Світоч» визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура у справі строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу О. М., ліцензія АБ № 116144 від 22.12.2004 р., адреса для кореспонденції: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, а/с 122; т. (0562) 35-24-59). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, постановою від 19.02.2008 року по справі №10/114/б визнав банкрутом Українсько-чеське спільне підприємство «Карпати-Моравія» (59200, м. Вижниця Чернівецької області, вул. Українська, 87, ідентифікаційний код 31218954, р/р 260093643 в АКБ «Легбанк», м. Київ, МФО 300056) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабанюка Віктора Степановича (ліцензія сер. АБ №176295 від 19.10.2005 року), що мешкає за адресою: 58022, м. Чернівці, вул. Залозецького, 38/1, моб./тел.: 8-095-362-68-13.

Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Фінансовий звіт
Про надходження і використання коштів політичної партії «Всеукраїнська партія Народної Довіри» за 2007 рік (в грн.)

1. НАДХОДЖЕННЯ: «Всеукраїнської партії Народної Довіри» за 2007 рік:

— Добровільні пожертвування, безповоротна фінансова допомога	1603627
Всього дохід	1603627

2. ВИКОРИСТАННЯ

— перераховано грошову заставу для участі в позачергових виборах народних депутатів України	880000
— оренда приміщень	3900
— витрати на публікацію матеріалів, рекламу та проведення конференцій	472841
— інші витрати на передвиборчу агітацію	246871
Всього витрати	**1603612**

На перше січня 2008 року виробничих підприємств, земельних ділянок, власних будинків Всеукраїнська партія Народної Довіри не має.

Голова партії А. С. Азаров

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за позовом заявника ТОВ «ДУЕТ-С» 19.02.2008 року була винесена постанова про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «ВАЛЕНТА ІНВЕСТМЕНТС» (04053, м. Київ, вул. Артема/Обсерваторна, 21/27, літера «А», р/р 265040326922001 в ВАТ КБ Інтербанк» в м. Києві, МФО 300216, код ЄДРПОУ 33406724) банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, справа №28/64-б.

Ліквідатором банкрута призначено ТОВ «ДУЕТ-С» (01010, м. Київ, вул. Московська, 7), контактний телефон: (044) 254-24-89.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1а, м. Дніпропетровськ, 49600, від 06.03.2008 р. по справі № Б 15/69-08, в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», приватне підприємство «Вікол» (вул. Героїв Сталінграду, буд. 176, Бабушкінський район, м. Дніпропетровськ, 49000, код ЄДРПОУ 32139711; р/р закрито) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (а/с № 3925, м. Дніпропетровськ, 49069), ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АБ № 216778 від 25.02.2005 р.).

ТОВ «Віза-Вторма»
оголошує про проведення загальних зборів Учасників ТОВ «Віза-Вторма». Збори відбудуться 14 квітня 2008 р. об 11.00 за адресою: м. Чернівці, вул. 28 Червня, 4/7.

Порядок денний:
1. Затвердження річного звіту ТОВ «Віза-Вторма»;
2. Внесення змін до Статуту ТОВ «Віза-Вторма», у зв'язку зі змінами до Закону України «Про господарські товариства»;
3. Вихід (виключення) окремих громадян зі складу Учасників ТОВ «Віза-Вторма».

Дніпровський районний суд м. Києва викликає як відповідача Сідіна Миколу Миколайовича, який мешкає Чернігівська область, Ніжинський район, вул. Незалежності, 21, корпус 2, кв. 26 та Прасова Анатолія Миколайовича, який мешкає Черкаська область, Драбівський район, село Бойковщина у судове засідання по справі за позовом Ткаченко Тимофія Сергійовича до Сідіна Миколи Миколайовича, Прасова Анатолія Миколайовича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 17.03.2008 року о 16 годині у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 7 під головуванням судді Антипової Л. О.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по справі № Б-24/114-05 від 05.03.2008. Боржник ТОВ ПБК «ЯСА» (код ЄДРПОУ 06653766). Адреса: 61002, м. Харків, в'їзд Пушкінський, 3, кв. 10. Введена процедура розпорядження майном боржника. Призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Ткачова О. Г. (ліцензія АВ № 307305 від 02.03.2007, 61002, м. Харків, вул. Державинська, 2-б, кв. 44). Претензії кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів від виходу оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 28.02.08 р. по справі № Б-19/20-08 визнано банкрутом ПП «СПЕЦТЕХКОНСАЛТИНГ» (код 35120738, м. Харків, просп. Московський, 94) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ПП «СПЕЦТЕХКОНСАЛТИНГ» призначено арбітражного керуючого Загребельного Георгія Сергійовича (ліц. АВ № 347324 від 06.12.07). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 11 грудня 2007 року, у справі № 6/171-8/264 Миколаївську автоколону Відкритого акціонерного товариства «Львівводбуд» (код ЄДРПОУ 20813521, поштовий індекс 81614, Львівська область, Миколаївський р-н, с. Тростянець, вул. Зелена, 2А, розрахунковий рахунок № 26009301470788 у Миколаївському відділенні Промінвестбанку, МФО 325451) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (адреса: 79066, Львів-66, а/с 8110, ліцензія Мінекономіки АВ № 158267 від 16.10.2006 року).

Постановою господарського суду Київської області від 06.03.2008 р. у справі №Б11/063-08 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Кубер Трейд» (Київська область, м. Вишгород, пр. Шевченка, 9, код ЄДРПОУ 34442721, р/р 26009170116078 в КИЇВ. РЕГІОН. Ф-ІЇ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК» У М. КИЄВІ, МФО 300830), відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія серії АВ №347114 від 25.07.2007 р.).

Українська універсальна біржа «Капітал» щоденно, починаючи з «15» березня 2008 р. об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Мечникова, 16 (5-й поверх) проводить біржові торги по продажу земельних ділянок ЗАТ «Київ-Агротранс» (загальною площею 0,5566 га), що розташовані за адресою: м. Київ, провулок Хортицький, які виставила на торги брокерська контора № 009 — ТОВ «ПР Експерт» а саме:

№ лота	№ п/п	Найменування майна	Площа кв. м	Початкова ціна, грн. з ПДВ.
1	1	Земельна ділянка № 2	520	**449046,00**
2	2	Земельна ділянка № 4	350	**302242,50**
3	3	Земельна ділянка № 5	527	**455090,85**
4	4	Земельна ділянка № 6	652	**563034,60**
5	5	Земельна ділянка № 8	543	**468907,65**
6	6	Земельна ділянка № 9	789	**681340,95**
7	7	Земельна ділянка № 10	506	**436956,30**
8	8	Земельна ділянка № 13	552	**476679,60**
9	9	Земельна ділянка № 15	505	**436092,75**
10	10	Земельна ділянка № 16	264	**227977,20**
11	11	Земельна ділянка № 17	358	**309150,90**
	ВСЬОГО		**5566**	**4806519,30**

Ознайомитись з об'єктами можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: 8 (067) 2311521.

До початку біржових торгів учасники сплачують:
— гарантійні внески у розмірі 3% від початкової ціни лотів (без ПДВ). У разі покупки всіх 11 лотів, гарантійний внесок складає 144195,58 (сто сорок чотири тисячі сто дев'яносто п'ять) гривень, 58 копійок (без ПДВ) на поточний рахунок організатора біржових торгів 26502300002844 в Першій Київській філії АКБ «Форум», МФО 300948, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач — Українська універсальна біржа «Капітал».

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в біржових торгах.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в біржових торгах можна отримати за адресою: м, Київ, вул. Червоноармійська, 82, офіс 1 та за телефонами: (044) 451-83-37, 501-23-12, 287-35-75.

Розпорядок роботи: понеділок — п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 11.09.2007 р. у справі №Б24/384-07 СВК "За мир" (51105, Дніпропетровська обл., Магдалинівський р-н, с. Оленівка; код ЄДРПОУ 03740192; п/р 26005124303001 в ЗАТ КБ «ПриватБанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305299) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 24.09.2007 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Євстаф'єва В. В., ліцензія АВ №081121 від 19.07.2006 р., адреса для кореспонденції: 49023, м. Дніпропетровськ, а/с 1523; тел.: (056) 371-66-58.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 27.02.2008 р. припинено процедуру банкрутства СВК «За мир» за нормами ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та перейдено до загальних процедур банкрутства, передбачених розділом 3 даного Закону.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Міжнародна громадська організація «Дім Дружби «Україна-Азербайджан імені Гейдара Алієва», код ЄДРПОУ 34241813, юридична адреса: м. Київ, вул. Георгія Гонгадзе, 35-А, повідомляє про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію об'єднання громадян від 18 лютого 2006 р. №2398, виданий Міністерством юстиції України. Дане свідоцтво вважати недійсним.

Представництво ТОВ «Харрис СНГ», код ЄДРПОУ 26385167, що розташовується за адресою: м. Київ, вул. Л. Українки, 18А, кв. 15, повідомляє про ліквідацію за рішенням учасника № ЕМ-40/2007 від 25.06.2007 р.

Адреса для листування: 01001, Київ-1, а/с 286.

Господарський суд АРК (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса-18) постановою №2-6/926-2008 від 14.02.08 року, в порядку ст. 52 Закону, визнав Державне підприємство «Друкарня видавництва «Таврида» (98600, АР Крим, м. Ялта, вул. Свердлова-35, ЄДРПОУ 20689914, р/р 2600631501001 в ЯФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324270) банкрутом.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Свириденко А. А., ліцензія АБ №216723 від 09.02.05 року (98612, м. Ялта, вул. Місхорська-1, к. 1, кв. 9).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Севастопольський апеляційний господарський суд (99011, м. Севастополь, вул. Суворова-21) постановою №2/17/2865.1-2006 від 08.02.08 року скасував постанову ГС АРК від 21.01.08 року про визнання банкрутом - Установи заміського дитячого оздоровчого табору «Ісари» ім. В. Коробкова (98600, АР Крим, м. Ялта, вул. Ісарське шосе-5, ЄДРПОУ 22310126).

У зв'язку з чим, оголошення від 01.02.08 року опубліковане в газеті «Голос України» про визнання банкрутом - Установи заміського дитячого оздоровчого табору «Ісари» ім. В. Коробкова вважати недійсним.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, тел/факс 377-38-63) ухвалою від 22.11.2007 р. порушено провадження у справі № Б 40/388-07 про банкрутство ТОВ «Степ», вул. Шкільна, 1, с. Сергіївка, Софіївського району, Дніпропетровської області, 53112 (код ЄДРПОУ 03741895).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія серії АБ № 271537 від 21.11.2005 р. (50051, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, а/с 2558, тел.: 8 (0564) 92-96-98).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької обл. (вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя, 69000) від 30.01.2008 р. порушено провадження по справі № 19/19/08 про банкрутство виробничо-комерційної фірми «Антоніо» (71504, Запорізька обл., м. Енергодар, вул. Воїнів-Інтернаціоналістів, 4, кв. 115, рахунок 2600700124 в ЕФ ВАТ «БІГ Енергія», м. Енергодар, ЄДРПОУ 19272066). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія АВ № 347056 від 25.06.2007 р.) 71331, Запорізька область, Кам'янсько-Дніпровський район, с. Новодніпровка, вул. Радянська, 80.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

КУРІНЬ

№ 51 (4301) СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2008

16 березня на переважній більшості території України очікується хмарна, подекуди з опадами погода. Температура повітря вдень становитиме 6—8° тепла, вночі від –1° до +3°. У столиці вдень буде плюс 5—7°, уночі — +3—5°. Вітер переважно західний, 14—21 км на годину.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 БЕРЕЗНЯ

❒ 1917. Цар Микола II зрікся престолу. У Росії сформовано Тимчасовий уряд. ❒ 1918. Народилася Зара Долуханова, вірменська співачка (меццо-сопрано). ❒ 1919. У Катеринославі (нині Дніпропетровськ) засновано український драмтеатр. ❒ 1928. До польського сейму обрано 67 представників українців Галичини. ❒ 1928. Народилася українська балерина Валерія Ферро. ❒ 1939. Угорські війська розпочали окупацію Закарпатської України (внаслідок так званої Мюнхенської змови про долю Чехословаччини). ❒ 1998. Помер американський лікар-педіатр, автор популярних книг про догляд за дитиною Бенджамен Спок.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

☞ ***Якщо дах поїде у короля, він може привалити півкоролівства.***

НАВМИСНЕ НЕ ПРИДУМАЄШ

Карман виліз боком

Із скарги колишнього голови КСП «Зелень-сад» м. Вуж пана Пізнайка, засудженого за хабар (умовно):

До Генеральної прокуратури України.

«...Громадянка Л. В. зайшла до мене в кабінет. У той момент я розмовляв по телефону. Громадянка Л. В. в боковий карман засунула якийсь пакет і вибігла з кабінету. І в цей момент зайшли працівники міліції, зробити обшук та виявили у мене в кармані гроші.

Таким чином відносно мене незаконно порушено кримінальну справу, постанова про порушення кримінальної справи повинна бути скасована».

Пізнайко (підпис).

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Усьому є своя межа, але тільки не свавіллю.***

☞ ***Хоч би яка цікава була робота, зарплата цікавіша.***

☞ ***Коли не на того замахнувся, важливо не промахнутись.***

☞ ***Бенкет під час Кучми.***

Віктор ІГНАТЕНКО.
Прилуки.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Радість

Якщо жаби співають, значить, лелека спить.

Цікаво знати

Яким хімічним реагентом обробляють владні крісла, якщо потім відірватися від них неможливо?

Перестарався

Сім разів відміряв — відрізати нічого.

Такий наш світ

Якщо брехнею світ пройдеш, то станеш мільйонером.

Дивина!

Чому члени лівих партій вітаються правою рукою?

Є така думка

Парламент — це те місце, де помирає остання надія виборців.

Прохання до депутатів

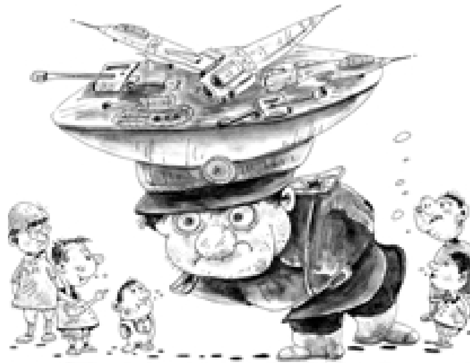
Шановні обранці, коли б'єтесь за владу, не тримайтеся, будь ласка, за наші чуби!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Херсонська область.

ДОШКА ПОШАНИ

Хороше затулінське...

Костянтин Затулін, перший заступник голови Держдуми Російської Федерації:

— Я б хотів побажати Ющенкові щонебудь тепле, хороше. Я б хотів йому побажати, щоб одного чудового дня, рановранці, він розкрив конверт із написом «НАТО» і таким листом: «Дорогий, я поїхав. Твій дах».

Від чергового:

— А тепле і хороше по-вашому виглядає так. Одного чудового дня, рано-вранці, Ющенко відчиняє вікно, а там — ще теплий російський танк із написом: «Дорогий, я приїхав!»

Не вірю!

Олександр Турчинов, перший віцепрем'єр-міністр:

— Президент критикує? Я в це не вірю!

Від чергового:

— Найцікавіше, що і Президент у це теж не вірить! І навіть іноді не знає...

Повітряний блок-пост

Олена Бондаренко, народний депутат, про підписантів «листа трьох» до НАТО:

— Ці три політичні активісти-піонери чудово розуміли, що ми це просто так не залишимо, і в будь-якому разі блокування з цього питання відбулося б.

Від чергового:

— Іншими словами, на трьох нахабних піонерів завжди знайдеться юрба жовтенят з повітряними кульками!

Планів громаддя

Вадим Лук'янов, Партія регіонів:

— Ми плануємо провести серйозні акції — і з наметами, і зі збиранням підписів. Це буде творчий процес, він буде великий і масовий.

Від чергового:

— А великий і масовий це як? Концерт Наталі Могилевської на землі і дирижаблі в небі?

Не думай про роботу звисока

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Коли влада розхитується, звичайно, треба думати про рейтинг, і це заважає мені працювати.

Від чергового:

— Забудьте думати про роботу: чим більше розхитують, тим вищий ваш космічний рейтинг.

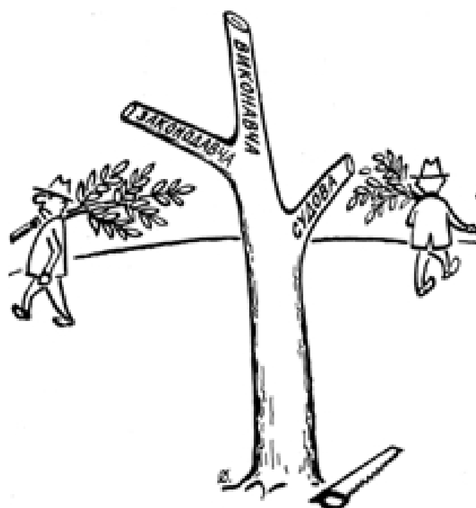
Листочок в конверті

Віктор Ющенко, Президент України:

— Я не є прихильником зносин Президента і Прем'єра через пошту.

Від чергового:

— Так, через пошту незручно. Уявіть: приходить Президент уранці на пошту, а там натовп стоїть, чекає компенсації за вкладами від прем'єра. Президента не пускають. Він каже: «Та мені тільки листочок її відправити!» Ні, не пустили.

Пальцем у небо

Тарас Чорновіл, народний депутат України:

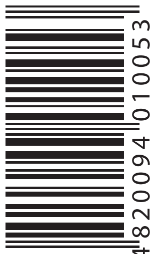
— Нинішній Росії, уже Медведєва—Путіна, а не Путіна—Медведєва, зуби показувати дуже небезпечно, тому що потім цими зубами потрібно буде дуже довго клацати, бо буде дуже холодно.

Від чергового:

— А в нинішній Україні прийнято показувати палець або язик. І тільки своїм. Бо безпечно...

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Михайла САЧКА, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 702

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-265

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»